

DIEVA IZRAUDZĪTĀ PIELŪGSMES VIETA

¹ [Sanāksme dzied: «Tici, tikai tici, Dievam viss ir iespējams...»—Red.] Uz brītiņu nolieksim savas galvas. Dārgais debesu Tēvs, katrā ziņā mēs uzskatām to par privilēģiju šodien atrasties šajā Losandželosas pilsētā un starp šiem ticīgajiem, kas...šiem izredzētajiem, kuri ir izsaukti no pasaules, atdalītajiem Dieva bērniem, šajā īpašajā stundā, kurā mēs dzīvojam, saspringti gaidot, ka kuru katru brīdi parādīsies mūsu Iemīļotais — Kungs Jēzus. Mēs Tev pateicamies par to, kas ir mūsu sirdīs, ka mēs ticam, ka Viņš atnāks mūsu paudzē. Mēs gaidām Viņu šodien. Ja šodien Viņa šeit nebūs un mēs būsim šeit rītdien, mēs gaidīsim Viņu rītdien.

² Dārgais Dievs, mēs lūdzam, lai šī sanāksme būtu patiešām īpaša sanāksme. Lai tas ir laiks, kas atstās ierakstu par Draudzes progresu Tavās Grāmatās Mūžībā. Svētī visus vārgos pūliņus, kurus mēs pieliekam, Tēvs. Mēs apzināties, ka bez Tevis tā ir pilnīga izgāšanās, tāpēc mums esi vajadzīgs Tu, ja...lai mēs varētu turpināt. Un mēs negribam to savai slava. Mēs vēlamies to Tavai slava. Jo tāda ir mūsu sirds vēlēšanās — redzēt Jēzu pagodinātu Viņa ļaudīs. Lai stiprinātu viņu ticību, Kungs, šajā laikā, kad cīņa ir tik grūta, mēs esam atnākuši pēc šīs atmodas mūsu vidū un patvēruma, un atspirdzinājuma. Mēs lūdzam, lai Tu mums to visu dāvātu, jo mēs lūdzam to Jēzus Vārdā. Āmen.

Varat apsēties.

³ Brāli Šakarian, Māsa Vjeta un mūsu Kunga Jēzus Kristus draugi, es patiešām augstu vērtēju šo iespēju atkal būt Losandželosā, lai sludinātu par šo brīnišķīgo Jēzu, kura dēļ šodien mēs visi esam šeit, lai vairāk par Viņu uzzinātu. Ja vien mūsu pūliņi...

⁴ [Kāds runā ar brāli Branhamu saistībā ar mikrofonu—Red.] Tieši tā [Pārtraukums lentas ierakstā.] ...šāda veida. [Sanāksme un brālis Branhams smejas.] Tā ir diezgan sarežģīta padarīšana. Tā teikt,

šī lietiņa negrib sadarboties. [Klātesošie dod padomus, kā pielāgot mikrofonu.] Nu, šādi tas nedarbosies. [Pārtraukums lentas ierakstā] ...brāli Šakarian. Tagad tas skan nedaudz labāk. [Kāds saka: «Jā.»]

⁵ Pats esmu tāds maziņš, balss man ir vāja, toties liels, varens vēstījums no Kunga. [Sanāksme un brālis Branhams smejas—Red.] Lie-la pretošanās no sātana puses, lai neļautu To izteikt, taču mēs tik un tā līdz tam tiksim, hm. Mēs ceram, ka šī visiem mums būs īpaša nedēļa.

⁶ Es sēdēju aizdomājies par to, cik bieži šis mūsu dārgais mirušais brālis Tomass Vjets, bez šaubām, bija runājis no šīs pašas kanceles, varens kalps Kristum.

⁷ Es pazinu brāli Vjetu. Viņš vienmēr mani iedvesmoja, kad es ar viņu satikos un ar viņu runāju. Atceros, būdams pavisam jauns sludinātājs, ka viņš vienmēr... Viņa grāmata, kuras nosaukums ir «Dziedināšanas spārni»... Man patīk šis nosaukums — «Dziedināšanas spārni».

⁸ Un mēs priecājamies, ka esam šeit, šajā templī, kas ir veltīts Kristus kalpošanai. Lai Dievs svētī viņa atraitni un jūs visus, kas... Protams, es zinu, ka arī jums viņa trūkst. Man trūkst viņa programmas. Kad es dzirdēju par viņa nāvi, es... Man patika klausīties viņa balsī. Viņš jau sāka nedaudz novecot, taču viņam joprojām bija laba, spēcīga balss un...un vēstījums no Dieva. Un viņa dzīve šeit turpina dzīvot jūsos. Un tur, misionāru kaujaslaukos, uz kuriem viņš sūtīja visas šīs vienības un pārējo, evaņģēlijs turpina virzīties uz priekšu, pateicoties Tomasam Vjetam. Lai viņa dvēsele atdusas mierā līdz laikam, kad mēs viņu satiksim tajā brīnišķīgajā Zemē, kur nav nāves un vecuma. Mēs tagad esam šeit, lai turpinātu līdz pienāks mūsu laiks vai kopējā augšāmcelšanās, kad nāks Jēzus, lai mūs visus paņemtu.

⁹ Un tā, es zinu, ka jums šeit ir paredzēta kalpošana, man liekas, šovakar. Un man pirms brīža pateica, ka...ka šovakar šeit būs dievkalpojums, tāpēc es pasteigšos cik ātri vien iespējams.

¹⁰ Jo man šonedēļ vēl ir pirmdienas vakars, otrdienas vakars,

trešdienas vakars un tā tālāk, tāpēc es ticu, ka Kungs mūs svētīs. Mēs lūgsim par slimajiem. Mēs sludināsim Kristu, ja Viņš...ja tā būs Viņa griba, visā Viņa augšāmcelšanās spēkā, kādā Viņš mums to atļaus darīt. Un, lai ko arī Viņš dotu darīt, mēs gribam to darīt no visas sirds. Un es...es zinu, ka Viņš mūs svētīs, ja vien mēs Viņam ticēsim.

¹¹ Un tagad, pirms mēs atveram Vārdu, lai To izlasītu, es atkal vēlos runāt ar Viņu, tajā laikā, kad mēs noliecam mūsu galvas un nomierināmies, un ticot, ka juceklis ir beidzies. Mēs saprotam, visi kristieši zina, ka ienaidnieks, mūsu ienaidnieks, darbojas pilnīgi visur. Taču, redziet, kad šādas lietas notiek, vienkārši saglabājiet mieru. Dievs zina, kas notiek, saprotat? Vienkārši sēdi mierīgi. Viņš, iespējams, dara kaut ko tādu, par ko tev šobrīd varbūt nav ne jausmas. Parunāsim ar Viņu.

¹² Tēvs, mēs tagad lūdzam, lai Tu nomierini jūru, lai varenais Kungs Jēzus tagad atnāk, ieejot Savā Vārdā, ievadot mūs jaunās sfērās un Viņa spēkā, un izpausmēs. Mēs lūdzam, lasot Viņa Vārdu, lai Tas šodien atdzīvojas mūsu sirdīs, lai mēs varētu Viņu pazīt Viņa augšāmcelšanās spēkā. Jo mēs lūdzam to Jēzus Vārdā. Āmen.

¹³ Tagad pievērsieties Piektajai Mozus Grāmatai. Es vēlos izlasīt vienu vai divus pantus no Piektās Mozus Grāmatas, 16. nodaļa no Piektās Mozus.

Ievēro abība mēnesi (kurš nozīmē aprīli) un svini Kunga, tava Dieva, Pashu, jo abība mēnesī Kungs, tavs Dievs, tevi naktī izveda no Ēģiptes.

Upurē Kungam, savam Dievam, avis un vēršus Pashai vietā, ko Kungs noliks... (piedodiet man) būs izvēlēties, lai liktu tur mājot Savam Vārdam.

Neēd tos ar raudzētu maizi! Septiņas dienas ēd tos ar neraudzētu maizi, bēdu maizi, jo steigā tu izgāji no Ēģiptes zemes! Atceries dienu, kad izgāji no Ēģiptes zemes, visas savas dzīves dienas.

Lai visas septiņas dienas pie tevis nemana ieraugu tavās robežās, un lai līdz rītam nepaliek pāri nekas no tās gaļas, ko tu upurēji pirmās dienas vakarā.

Tu nedrīksti upurēt Pashai kādos vārtos, [Latv. Bībelē: «pilsētā»—Tulk.] ko Kungs, tavs Dievs, tev dod.

Bet tev ir jādodas uz vietu, ko Kungs, tavs Dievs, izvēlēsies, lai tur liktu mājot Savam Vārdam, — tur tu upurē Pashai vakarā, kad riet saule, laikā, kad tu iznāci no Ēģiptes.

¹⁴ [Zālē sāk raudāt kāds mazulis—Red.] Izskatās, ka mums atkal ir kāda problēma. [Sanāksme smejas.] Domāju, ka man izdosies viņu pārblaut, hm.

¹⁵ Tā ir ļoti savāda tēma, par kuru es šo pēcpusdien vēlos nedaudz parunāt, tā ir: «Dieva izraudzītā pielūgsmes vieta».

¹⁶ Lūk, tas ir neparasti. Taču kā es jau daudzas reizes esmu teicis, ka Dievs parasti mājō neparastajā, neparastās vietās, dara neparastas lietas, jo Viņš ir neparasts. Ikviens, kurš Viņam tic, rīkojas neparasti. Ir daudz, daudz visa kā, ko mums gribētos pateikt par Viņa neparastumu. Taču es zinu, ka visi, kuri ar Viņu ir pazīstami, zina, ka Viņš ir neparasts, dara neparastas lietas, dažas dažreiz neparastā laikā. Un tā, mēs ticam, ka šodien Dievs svētīs šos...šo Vārda lasījumu un tematu, kuru esmu izvēlējis, lai ar jums par to parunātu.

¹⁷ Lūk, manuprāt, mūsu sarežģījumu iemesls šeit ir tas, ka viņi tur pievienoja tos magnetafonus, un vienkārši atvienoja no mikrofona strāvu. Un tā, ja viņi to nesalabos, nu, tik un tā jūs mani dzirdēsiet. Dievs noskaņos mūsu ausis, lai mēs varētu dzirdēt, hm.

¹⁸ Iemesls, kāpēc es vēlos runāt par šo tēmu... Un tagad ir piemērots brīdis to darīt — pilnā evaņģēlija uzņēmēju sanāksmē, tāpēc ka visas draudzes jeb daudzas no tām ir pārstāvētas šajā grupā, visdažādākās konfesijas.

¹⁹ Un esmu ievērojis, ka bieži cilvēki, kad satieku viņus uz ie-

las, uz lielceļiem un lidmašīnās, vilcienos, autobusus... Es viņiem prasu: «Vai tu esi kristietis?»

²⁰ Kāds atbild: «Nu, es esmu metodists. Esmu baptists. Esmu prezbiterietis. Esmu luterānis, pentakosts,» vai vēl kaut kā tamlīdzīgi. Un visi...

²¹ Ikvienam ir kāda konfesija, kuru viņš vēlas pārstāvēt. Un ar to viss ir pilnīgā kārtībā, būt kādas konfesijas pārstāvētam, un tomēr sliktā puse tajā ir, ka ikviens domā, ka tieši šī konkrētā grupa ir tā...tā vienīgā, kas dosies debesīs, un ka tā un tikai tā ir vienīgā, kurā...kurā ir pārstāvēts Dievs — kāda konkrēta grupa. Man ienāca prātā, ka šī pēcpusdiena būtu piemērots laiks, lai tiktu ar to skaidrībā. [Sanāksme applaudē—Red.] Un tas, iespējams, ir iemesls, kāpēc sātans joprojām ņemas ap šo mikrofonu. Ziniet, viss ko dara cilvēks, saplīsīs, bet tas, ko dara Dievs, nesaplīsīs. Lūk, tā kā šis ir piemērots brīdis, piemērota vieta, un tā, lai Dievs mums palīdz, lai Viņa žēlastībā mēs censtos izdarīt visu, kas mūsu spēkos, lai par to parunātu.

²² Lūk, šis temats izriet no Mozus piektās grāmatas. Es saprotu, ka piektā Mozus... Man šeit ir izrakstītas dažas rakstu vietas un vēl šis tas.

²³ Bija laiks, kad mana galva strādāja patiešām ātri, taču, kopš man palika divdesmit pieci, jau otru reizi, man kļūst nedaudz grūti to visu atcerēties. Un tā, es eju uz istabu un lūdzu, un kad Viņš iedod man rakstu vietas, es tās īsi pierakstu un reizēm varbūt arī kādu piezīmi, it kā cenšoties saglabāt tādu domāšanu, kāda tā bija, kad Viņš man to iedeva.

²⁴ Deuteronomium, [Piektās Mozus grāmatas grieķiskais nosaukums —Tulk.] kas ir grieķu vārds, nozīmē «divi likumi», vārds deuteronomium. Un Dievam ir divi likumi.

²⁵ Un viens no tiem ir nāves likums — tiem, kas nepakļaujas Viņa Vārdam. Mēs redzam, ka tad, kad Ieva nepaklausīja Viņa Vārdam, tas atnesa nāvi. Tas ir viens no Viņa likumiem. «Dienā, kad tu ēdīsi no tā, tu mirdams mirsi.»

²⁶ Un vēl Viņam ir cits likums, kas ir Dzīvības likums paklausībai. Ja tu nedari ko tādu... Nu, ievērojot Viņa Vārdu, tu dzīvosi.

²⁷ Pēc manām domām, tas noved pie divām lietām, tas ir, vai nu Viņa Vārda ievērošanas, vai arī nepaklausības Viņa Vārdam.

²⁸ Viens no šiem likumiem tika dots Sinaja kalnā, bet otrs tika... Tas bija nāves likums. Otrs likums tika dots Golgātas kalnā, kur tika dots Dzīvības likums caur Kristu Jēzu.

Viņam ir arī divas derības.

²⁹ Viņam bija derība ar Ādamu, pirmo cilvēku uz zemes. Un šī derība bija ar nosacījumiem: «Ja tu darīsi *tā un tā*, tad Es darīšu *tā un tā*.» Ādamam bija kaut kas jādara, lai Dieva acīs šī derība būtu spēkā. Viņam bija jāstaigā Dieva ceļus, ievērojot katru Viņa Vārdu, nepārkāpjot nevienu Vārdu.

³⁰ Taču pēc tam Viņš noslēdza vēl vienu derību, un tā bija ar Ābrahāmu. Šī derība nebija ar nosacījumiem, tā bija bez nosacījumiem. Dievs deva Ābrahāmam derību bez jebkādiem apakšpunktiem. Bez nosacījumiem! Nevis: «Es darīšu,» bet, «Es izdarīju! Es jau Esmu izdarījis!»

³¹ Un šis ir likums, pēc kura kristiešiem ir jādzīvo. Ne jau tas, ko darām mēs paši, bet tas, ko mūsu dēļ ir izdarījis Viņš. Kristus jau ir upurēts. Nevis «Viņš tiks upurēts», bet Viņš jau ir upurēts! Tas ir pabeigts...iznākums. Viņš dzīvoja, nomira, augšāmcēlās, uzkāpa debesīs un ir atgriezies Svētā Gara veidā. Un tā, tas...tas jau ir nokārtots ar Dievu. Kristus, nepazīstot grēku, kļuva par manu grēku; lai es varētu nostāties Viņa vietā, Viņš nostājās manā vietā. Es biju Viņā Golgātā, kad Viņš nomira. Tur man ar Viņu ir jānomirst, lai dzīvotu. Tā kā grēka un nāves likums ir ķermenī, tev ir jāmirst, lai saņemtu izlīgumu ar Viņu.

³² Taču tagad... Mēs ņemam visus šos vārdus, kurus varētu pielietot, šīs daudzās lieliskās tēmas, kuras mēs zinām, un izcilās Rakstu līdzības. Taču šo pēcpusdien mēs saduramies ar, lūk, ko: neskatoties uz visu to, Viņš tomēr saka, ka ir tikai viena vieta, kur Viņš ar tevi satiksies, par spīti visām mūsu atšķirīgajām teo-

rijām. Mums ir bijis jūdaisms. Mums ir bijis muhamedānisms. Mums ir bijis... Mums ir visvisādas ticības mācības un konfesijas, draudzes un tā tālāk. Taču, neskatoties uz to, Dievs teica, ka ir tikai viena vieta, kur Viņš ar tevi satiksies. Visas šīs vietas... Katrs saka: «Viņu var satikt manā draudzē. Un ja tu nepiederi pie manas draudzes, Viņš...Viņš tevi nepamanīs. Tev...tev vienkārši ir jābūt šajā grupā vai arī Viņš...vai Viņš vienkārši tevi nepamanīs. Jeb, precīzāk sakot, Viņš tev atbildēs tikai tur.»

³³ Un tad mēs ieraugam, ka Viņam šāda viena vieta ir, tikai un vienīgi viena vieta. «Upurē upuri vietā, ko Kungs, Tavs Dievs būs izvēlējis.» Lūk, Viņam ir izraudzīta vieta, kurā Viņš satiekas ar bērniem, kas Viņu pielūdz. Un viņiem bija jāupurē tikai un vienīgi tajā vienā vietā. Nevienā citā vietā tas nenostādātu. Viņam bija viena konkrēta vieta, kur Viņš ar viņiem satiktos. Un ir tikai viena vienīga vieta, kur Viņš satiekas ar pielūdzēju.

³⁴ Un tā, ja tā ir tainība, labāk mums būt ļoti uzmanīgiem, lai šo vietu atrastu. Uzskatu, ka tas uzliek mums par pienākumu, ka...kā cilvēkiem, kuri zina, ka viņi mirst un dzīvo izmirstošā rasē, dzīvo mirstošā laikmetā, dzīvo izmirstošā nācijā zem nāves karoga.

³⁵ Un šai pasaulei drīzumā ir jāpienāk galam. Tas nevar ilgi turpināties. Grēks ir pārāk ielaists. Vairs nav cerības. Pasaulei vairs nav cerības. Tā ir palaista garām.

³⁶ Es ticu, ka Svētais Gars uzlasa tīrumā atstātos, atrodot *šeit kādu* un *tur kādu*, jo ir jau pārāk vēls. Evaņģēlijs jau ir pasludināts visām tautām. Tam ir sekojuši «ismi» un pārējais, taču, neskatoties uz to, Evaņģēlijs tāpat ir virzījies uz priekšu.

³⁷ Un tagad, noslēdzošajā laikā, mēs redzam, kā notiek tas, kas notiek; Dieva izredzēto ļaužu vidū skan svarīgs brīdinājums atrast to, kas ir pareizs. Un tas uzliek mums par pienākumu to noskaidrot. Lūk, nevis kāda teoriju, bet noskaidrot, kas ir Patiesība, ko Bībele sauc par Patiesību. Tāpēc ka vienā jaukā dienā mums būs jau pārāk vēlu, un šī varētu būt tā diena. Tāpēc

patiešām ņemsim vērā to, ko ir teicis Dievs.

³⁸ Atcerieties, kad Dievs runā Vārdu, Viņš nekad nevar to atsaukt. Viņam arvien ir jābūt tādām, kāds Viņš ir. Viņš nevar kaut ko pateikt un vēlāk teikt: «Nu, Es...Es gluži tā nedomāju.» Saprotat? Viņš ir bezgalīgs. Pirmkārt jau, Viņš zina vislabāko. Mēs sakām to, kas mūsaprāt ir labākais, un tad, pēc brītiņa, mēs ņemam savus vārdus atpakaļ. Taču Dievs nevar tā darīt un palikt Dievs. Un tā, ja Viņš ir bezgalīgs, Viņš...Viņš tā nedara, jo katrā Vārdā Viņš ir perfekts. Viņš nekad neizsaka pat vienu Vārdu, ja vien tas nav Mūžīgs. Viss Viņa mūžīgais bija ar Viņu jau pašā sākumā — Viņa domas, Viņa atribūti, bet tagad tie kļūst redzami pasaulē.

³⁹ Lūk, atcerieties. Viņam ir paredzēta vieta, viena vienīga vieta, kur Viņš satiksies ar ticīgajiem bērniem. Nekas cits nenostādās.

⁴⁰ Atcerieties, Jēzus teica, kad Viņš bija šeit uz zemes, runājot ar cilvēku grupu, kuri bija ļoti reliģiozi, ļoti jauki, ļoti kulturāli, ļoti dedzīgi pēc Dieva cilvēki, taču Jēzus viņiem teica: «Velti jūs Mani pielūdzat,» [Latv. Bibelē: «Bet velti tie Mani godā...»—Tulk.] pasniedzot viņu cilvēciskās tradīcijas kā patieso Mācību. Atcerieties, cik dievbijīgi bija šie cilvēki un cik dedzīgi pēc Dieva. Es domāju, ka, ja mēs ņemtu un aprēķinātu, kuri cilvēki bija dedzīgāki, mūsdienās vai tanī laikā, viņi būtu daudz dedzīgāki par mums. Daudz vairāk! Kas attiecās uz tradīciju ievērošanu un likumiem, un pārējo — tā bija viņu dzīve. Viņi bija ļoti dedzīgi pēc Dieva, un viņi ticēja Dievam. Taču Jēzus, Dievs tapis par miesu mūsu vidū, teica: «Velti jūs Mani pielūdzat.» Lūk, Viņš neteica, ka viņi Viņu nepielūdz. Viņi pielūdzta Viņu, taču velti.

⁴¹ Tātad viss veltīgais neko...no tā nav labuma, tas neko nedod. Jums to nekad nevajadzētu darīt, jo jūs vienkārši izniekojat savu laiku. Jūs izniekojat savus elpas vilcienus. Jūs izniekojat savus pūliņus, līdz mēs apjaušam, ko mēs īsti darām.

⁴² Protams, ja jau Dievs pieprasa, lai cilvēki būtu pilnīgi, kā

teica Jēzus: «Tāpēc esiet pilnīgi kā jūsu Debesu Tēvs ir pilnīgs,» tad kaut kādā vietā ir jābūt atbilstošai sagatavošanai. Un Viņš teica: «Es izvēlēšos vietu, kur cilvēki Mani pielūgs. Nevienā citā vietā Es ar viņiem netikšos.» Un, lūk, tā arī būs īstā vieta, un mums tā ir jāsameklē, jāatrod, kur tā atrodas, un tad jādodas uz turieni. Domāju, ka tad, kad mēs šo vietu atklāsim, mums vajadzētu žigli doties uz turieni, atstājot visu pārējo.

⁴³ Un tā, atcerieties, tieši tajos Rakstos, kurus es citēju, Jēzus teica, ka cilvēka tradīcijas tādā gadījumā ir veltīgas. Mums nekad nevajadzētu ar to muļķoties. Kaut kur ir jābūt kādai vietai, kur Viņš ir paredzējis mums vietu, uz kuriem mēs atnāktu un pielūgsmē tiktu pieņemta. Lūk, atcerieties, ārpus šīs īpašās vietas, lai arī cik paties tu nebūtu, lai cik fundamentāls tu nebūtu, tik un tā tava pielūgsmē būs veltīga.

⁴⁴ Es zinu, ka tas skan aizskaroši. Taču celtne ir gandrīz pabeigta, mēs negribam, lai tā šķobās. Nostiprināsim to ar Evaņģēliju, lai tad, kad jūs satiek cilvēki uz ielas vai arī, lai kur jūs neatrastos (jūs, kristieši), lai jums ir atbilde viņiem.

⁴⁵ Laikā, kad cilvēki saka: «O-o, *tas* arī ir Tas īstais. Un esmu redzējis, ka *tie* dara to un to, bet *tas* dara to un to.» Bez šaubām, tam visam tā ir jānotiek. Taču ir vieta, kuru ir noteicis vienīgi Dievs, un tā ir vienīgā vieta, kur Dievs satiekas ar pielūdzejū.

⁴⁶ Pievērsiet uzmanību otrajam pantam: «Pielūdz vietā, kuru Es esmu izvēlējis.» Ko izvēlējis? Šeit ir redzams, ka Viņam ir vieta, kurā pielūdz visi cilvēki. Visas citas vietas ir veltīgas. «Un tieši šajā vietā,» Viņš teica, «esmu izvēlējis ielikt arī Savu Vārdu šajā vietā. Es izvēlēšos vietu, un Es tajā ielikšu Savu Vārdu — šajā vietā, kur viņš pielūgs.»

⁴⁷ Lūk, tas rāda, ka ir kāda vieta, tikai viena. Tai ir jābūt Dieva izvēlei; tā nevar būt mūsējā. Mēs nestāvam izvēles priekšā; Viņš to jau ir izvēlējis. Lūk, tas, ko izvēlas Dievs, ir pareizi. Es varu kļūdīties izvēlē, jūs varat kļūdīties izvēlē, taču Dievs nevar. Pareiza izvēle...galu galā tas ir... Viņš ir tas, kuru pielūdz. Un Vi-

nam ir vieta, kurā pēc Viņa vēlmes ir jātiekas Viņa pielūdzējiem, un mums ir jātiekas ar Viņu tur. Tā ir vienīgā vieta, kurā Viņš uzturas; vienīgā vieta, no kuras Viņš tevi uzklausa.

⁴⁸ Paskatīsimies arī šeit: «Vietā, kuru Es esmu izvēlējis, lai Mani tur pielūgtu, Es ielikšu šajā vietā Savu Vārdu.»

⁴⁹ O-o, tagad izpētīsim, ko saka raksti, par to vietu, kurā ir Viņa Vārds. Lūk, mums ir ēnas un pirmtēli, viscaur Bībelei. Mēs zinām, ka ir visādas vietas, kurās Viņš tikās ar cilvēkiem, tomēr tā nav tā vieta, kur Viņš tiksies ar viņiem šodien. Jo tās vienīgi par kaut ko liecināja, līdz šīs īstās Vietas atnākšanai, kurā Viņš tiksies ar cilvēkiem — vieta, draudze, kurā Viņš satiksies. Un ir vieta, ir draudze, kurā Dievs apsoliņa tikties ar cilvēkiem, un atbildēt uz viņu lūgšanām, ja vien viņi atnāks uz šo vietu un Viņu pielūgs.

⁵⁰ Lūk, mēs redzam, ka daudzi apgalvo, ka...ka viņiem ir šī vieta, ka Dieva Vārds ir viņu vietā. Taču, redziet, Dieva Vārdu tur ieliek viņi paši. Ir liela atšķirība starp to, vai Dievs tur ieliek Savu Vārdu un to, vai kāds tur ieliek, ieliek Viņa Vārdu. Saprotat? Mums ir jāatceras, ka Dievs teica, ka Viņš ieliks. «Es esmu ielicis Savu Vārdu. Es ielikšu Savu Vārdu šajā vietā. Un tā ir vieta, kuru Es izvēlos un esmu izvēlējis, kurā cilvēki pielūgs.»

⁵¹ Tas, atklājot mūsu skatienam šīs laiku ēnas, atklāj mūsu skatienam Kristu. Visa Vecā Derība liecināja par Jēzu. Tonakt Ēģiptē, kad bija jātiek nogalinātam pashā jēram, lai aizsargātu tautu, mēs aptveram, ka Dievam bija viena vieta, viens nosacījums. Nebija svarīgi, cik jauns, cik vecs, priesteris, garīdznieks, lai kas arī tu nebiji, tev bija jāatrodas tajā konkrētajā vietā! Ārpus šīs vietas visi gāja bojā! Tev ir jāatrodas šajā vienā vietā, vietā, kuru Viņš ir paredzējis.

⁵² Lūk, šo pēcpusdien mēs varētu pavadīt daudz laika, izskaidrojot to, kas vienkārši būtu pārskats par to, ko mēs jau zinām — kā pirmtēli vēstīja par Kristu, upura Jēru; kā tas ir jāuztur, tēviņš, bez vainas, un kā vecajiem tas ir jānokauj, un kā ar šīm

asinīm ir jāapslaka durvis. Tas viss vēstīja par Kristus atnākšanu. Un zem šīm izlietajām asinīm bija šī vieta, kur Dievs satikās ar pielūdzejū, kad zemi pārstaigāja nāves eņģelis.

⁵³ Es ticu, ka mēs esam gatavi kuru katru dienu iziet no Ēģiptes un ieiet šajā apsolītajā Zemē. Un ir jau laiks mums nokļūt pareizajā vietā un atstāt visu šo ķildošanos ar: «Es esmu prezbitērietis. Esmu metodists. Esmu baptists. Esmu *tāds* vai *šitāds*, vai vēl *kāds*.» Atmest to visu un atrast, kur ir tā vieta, jo visur citur ārpus Viņa izvēlētās vietas ir nāve. Nāve atnāks, tas ir skaidrs kā diena, ja mēs nebūsim Viņa izvēlētajā vietā. Taču tur, kur Viņš izvēlas, nāve nevar atnākt!

⁵⁴ Ja pievērsīsiet uzmanību upurēšanas jēram — nāve tur jau bija pabijusi. Nāve bija atnākusi uz šo vietu, jo jērs bija nomiris. Nāve tur jau pabija. Un tā, tur, kur bija atnākusi nāve, Dievs apsolīja, ka tā būs Viņa vieta. Tādējādi, redzot Viņu, mēs tagad saprotam, kas bija šis upura jērs — kāda tanī laikā bija dzīvības vieta.

⁵⁵ Lūk, manuprāt, tas atspēko visus citus argumentus. Ņemot vērā Kristu kā upura Jēru, tas atspēko visas konfesijas, visas ticības mācības, visas dogmas, visu baznīciskumu. Tas atspēko pilnīgi visu. Pareizi, jo mēs konstatējam šeit, redzot Viņu, ka Viņš ir nevainojams un tīrs Dieva Vārds. Svētā Jāņa pirmajā nodaļā ir teikts: «Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva, un Vārds bija Dievs. Un Vārds tapa miesa un mājāja mūsu vidū.» Tādēļ Viņš ir Dieva tīrais Vārds, tapis par miesu, izpaudies.

⁵⁶ Un, ņemot to vērā, šodien mēs nevarētu to pielikt nevienai draudzei, nevienai konfesijai. Nevienai šādai vietai mēs nevarētu to pielikt, jo tas nav tas. Mēs piestiprinām Kristus Vārdu uz kādas ēkas, saucam tās par «Kristus» un *tādām*, *šādām* un *citādām* draudzēm. Šādi tās par to nekļūst. Tas neko nemaina, ne pavisam. Taču, kad Dievs kaut kur ieliek Savu Vārdu, tas, lūk, nostrādās.

⁵⁷ Lūk, Bībelē nav it nekā, kas raksturotu šīs mūsdienu organi-

zācījas, izņemot Bābeli. Tā ir vienīgais modernās organizācijas, organizētās reliģijas pirmtēls Bībelē, jo to dibināja Nimrods un piespiedu vienotība reliģisku cilvēku vidū. Un tieši to šodien dara ticības mācības un mūsu konfesijas, uzspiež vienotību: «Vai nu tu piederi «tam» vai arī tu esi uz ielas.» Un šobrīd mēs tuvojamies tam, kā jau tas ir redzams, lai visi piespiedu kārtā būtu vienā lielā vienotībā. Taču tas ir cilvēka mehāniski radīts priekšlikums, un tas nevar nostāvēt. Tā nav Dieva griba! Tā nav Dieva programma, nav svarīgi, kā cilvēki cenšas stāstīt, ka tā ir. Tā nav. Tā nevar būt! Vienkārši neiespējami, lai tā būtu. Dievs neliktu Savu Vārdu [Angļu val.: «Name»; Krievu val.: «Имя»—Tulk.] tādā vietā, kas noliedz Viņa Rakstus! Kā gan Dievs var dzīvot tajā, kas noliedz Viņa Paša Vārdu? Tas nav iespējams.

⁵⁸ Un tā, mēs konstatējam, ka to nevar attiecināt ne uz vienu draudzi — metodistiem, baptistiem, prezbiteriešiem, vasarsvētku draudzēm, katoļiem, grieķu pareizticīgajiem, lai kāda arī tā nebūtu. Dieva pielūgsmes vieta tā tomēr nav!

⁵⁹ «Lai tagad Dievs, Kurš deva šo solījumu, atklājas un pierāda, ka tā ir taisnība!» Tā tas ir jādara. Ja Viņš joprojām ir Dievs, Viņš joprojām ir Dievs. Ja Viņš kādreiz ir bijis Dievs, Viņš joprojām ir Dievs.

⁶⁰ Un tā, mēs redzam šo piespiedu reliģiju, tieši mūsu acu priekšā, lai atvestu visas mazās grupiņas «vienā lielā vienotībā», kā viņi to sauc. Daži no viņiem tic *tam*, bet citi tic *šitam*; un daži neatzīst *šito*, bet citi neatzīst *to*. Bībele saka: «Kā var divi ceļot kopā, ja iepriekš nav norunājuši?» Nekas nesanāks.

⁶¹ Mums ir jābūt saskaņā. Un kādā saskaņā, ar ko? Ne tik daudz saskaņā vienam ar otru, cik mums ir jābūt saskaņā ar Vārdu, ar Dievu. Lūk, ar ko ir jābūt saskaņā.

⁶² Un tā, mēs redzam, ka piespiedu vienotību pārstāvēja cilvēku grupējumi Bābelē. Dievs nevar ielikt Savu Vārdu tamlīdzīgās vietās. Viņš nekad to nedarija un nekad to nedarīs. Lai arī viņi to mēģināja, viņi ielika tajā savu vārdu...ielika tajā Viņa Vārdu,

taču tur tā nav.

⁶³ Taču mums ir jānoskaidro, kur tad Viņš ir ielicis Savu Vārdu, jo tā ir vieta un vienīgā vieta, kuru Viņš ir izraudzījis kristiešiem un ticīgajiem bērniem, lai viņi nāktu un šajā vietā Viņu pielūgtu. Kas gan tā būtu par vietu?

⁶⁴ Lūk, lai atrastu apstiprinājumu... Mēs varētu caurskatīt visu Bībeli, lai atrastu apstiprinājumu tam, ko es sacīšu. Jo vieta, kuru Viņš izvēlējās, ir Kristū, Jēzū Kristū. Tā ir Viņā, Viņa Dēlā, Dieva Dēlā, Jēzū Kristū.

⁶⁵ «Nu,» tu teiksi, «es domāju, ka Raksti šeit saka, ka Viņš teica, ka Viņš izvēlēsies vietu, un ka Viņš turklāt šajā vietā ieliks Savu Vārdu.»

⁶⁶ Nu, dēls vienmēr pārņem tēva vārdu. Mani sauc Branhams tāpēc, ka mans tēvs bija Branhams.

⁶⁷ Un Jēzus teica, ka Viņš ir nācis Sava Tēva Vārdā. Svētā Jāņa 5:43, «Es esmu nācis Sava Tēva Vārdā, bet jūs Mani nepieņemat». Tādējādi, lūk, kur Dievs ielika Savu Vārdu — zem Sava Dēla upura! Tā ir vienīgā Dieva izvēlēta vieta. Tieši tur cilvēki var satikt Dievu, iekš Kristus. Tā ir Viņa izraudzītā vieta. Nekādā konfesijā, ne ticības mācībā, nekur citur Dievs nav solījis satikties. Viņš satiksies vienīgi Jēzū, jo tā ir vienīgā vieta, kur ir Viņa Vārds.

⁶⁸ Mēs arī dzirdam, kā Jēzus (turpinot sekot Rakstu vietām) Jāņa...Jāņa piektajā nodaļā 43. pantā, Viņš teica: «Cits nāks, un nāks savā vārdā, un viņu jūs pieņemsiet.» Var pievienoties «citam», kādai ticības mācībai. Var pievienoties kādai konfesijai, jūs viņu pieņemsiet; taču, kad jūs pieņemat Jēzu, tas ir citādi! «Cits nāks... Es teiktu, ka esmu metodists, esmu baptists, esmu prezbiterietis, jūs to, bez šaubām, pieņemsiet. Taču Es nāku Sava Tēva Vārdā, darot to, ko Tēvs teica, ka Es darīšu, un jūs Mani nepieņemat.» Viņš teica: «Jānis atnāca, un viņam bija liela liecība. Taču man ir lielāka liecība Dievā...Dievā, nekā bija Jānim. Jo Es daru to, ko Tēvs Man ir devis darīt,» to, kas par Viņu bija

rakstīts, kādam Viņam ir jābūt tanī laikā, jo Viņš bija...

⁶⁹ Viņa Vārds bija Dievs. Dievam ir daudz nosaukumu. *Dievs* (šis vārds pats par sevi ir tituls) tika saukts par Jahve-jire, Jehovah-rapha, Jehovah-manasseh. Viņu sauca par Šaronas Rozi [Latv. Bībelē: «Šaronas Narcise».—Tulk.], Ielejas Liliju, Rīta Zvaigzni; Alfu, Omegu, Sākumu un Galu; tad vēl Tēvs, Dēls, Svētais Gars; visi šie ir tituli.

⁷⁰ Bet Viņa Vārds, Dieva Vārds ir «Jēzus Kristus», Svaidītais. Tas ir Viņa Vārds. Viņam bija daudz nosaukumu, taču viens Vārds, tikai viens. «Jo nav neviens cits Vārds zem debess cilvēkiem dots, kurā mums lemta pestīšana.» Mēs redzam, ka tā ir taisnība.

⁷¹ Piedevām ir brīdinājums, ka tad, kad atnāks šis cits, viņš atnāks savā vārdā — metodists, baptists, prezbiterietis, pentakosts un tā tālāk — jūs viņu uzņemsiet. Jūs ar viņu apvienosieties. Bet Kristus ir atraidīts. Viņi To noraida.

⁷² Praviētis teica... Nedaudz pasekosim Viņa vārdam. Praviētis teica: «Un dos Viņam Vārdu Imanuēls.» Lūk, Jesaja to pateica aptuveni 7. nodaļā. Un arī Mateja 1:23, ir teikts: «Bet tas viss ir noticis, lai piepildītos, ko Kungs caur pravieti ir runājis: „Redzi, jaunava taps grūta un dzemdēs Dēlu, un Viņu sauks Vārdā Imanuēls, tulkojumā: Dievs ir ar mums.“»

⁷³ Imanuēls, un Viņa Vārds bija Jēzus, Dievs ar mums, ar Viņa Tēva Vārdu. Viņš atnāca Sava Tēva Vārdā. Tā ir tā vieta, kur Dievs ielika Savu Vārdu — Savā Dēlā. Tā ir vienīgā vieta, kur tu vari Viņu pielūgt. Vienīgā vieta, kur Dievs jebkad ar tevi satiksies, ir šajā Dēlā, kura pirmtēls bija upura jērs. Un viscaur Vecajā Derībā, visi pirmtēli norādīja uz vienu — ka Dievs satikās tikai tajā vietā, tikai zem upura asinīm. Vienīgā vieta, kur Viņš satikās, vienīgā vieta, kur Viņš šodien satiekas; ne jau kādas mācības vārdā vai kādas konfesijas vārdā, draudzes vārdā vai kādas grupas vārdā, vai kādas sabiedrības vārdā, bet gan «Jēzus Kristus» Vārdā!

74 Es to pārbaudīju, kad vēl biju jauns. Es bieži biju dzirdējis par spiritismu, par velnu, to, kā viņš dara. Un es zināju, ka, ja jau ir Dievs, tad ir jābūt arī velnam, jo Bībele teica, ka velns eksistē. Un viņš, es domāju... Es biju dzirdējis par tiem spiritistiem. Es aizgāju pie dažiem un pārliecinājos, ka tas bija viltojums, nekas īpašs, vienkārši pilnīga izlikšanās. Taču es atklāju, ka daži no viņiem bija īsti spiritisti.

75 Reiz es biju kādā nometnē, kur es un kāds kalpotājs devāmies viņus apskatīt. Viņi bija pacēlušī no grīdas gaisā galdu, un uz tā stāvēja viskija glāzes; un sagrabuši to galdu, grozīja to uz visām pusēm. Un ēkā pagaisu lidoja ģitāra, cilvēku drēbes... Turēja to gaisā tanī istabā, sacīja... Šis medijs sacīja: «Es metu izaicinājumu ikvienam, kas spēs dabūt to zemē.»

76 Divi vīri teica: «Mēs to dabūsim zemē.» Viņi satvēra to aiz kājām, lūk *tā*, un centās to noturēt. Nekas nesanāca. Nu, tas galds aizludināja viņus taisni uz grīdas.

77 Tikai nesēdīet dīkā! Ja tu neesi bijis misionārs un bijis prakse, tev ir tikai priekšstats par velnu. Ja jūs paskatīsieties uz dažiem šiem cilvēkiem, kas staigā pa ielām, jūs varat viņu redzēt. Velns taču eksistē! Noteikti eksistē.

78 Un cilvēki pielūdz velnu un pat nesaprot, ko viņi dara. Viņi pielūdz velnu draudzēs, «pasniedzot kā Mācību cilvēku baušļus: ticības mācības...mācības un tradīcijas.» Es teicu...

79 Šī sievietē man uzbļāva un teica: «Saka, ka tu esot sludinātājs.»

Es teicu: «Jā, esmu.»

80 Viņa teica: «Tad jau, ja tu...» Sacīja: «Ko tu par to domā?»

Es teicu: «Tas ir velns.»

81 Un viņa teica: «Nu, tad... Ja jau tev ir tik daudz spēka, dabū to lejā.»

82 Es teicu: «Man nav vispār nekāda spēka. Man nav spēka, taču es šeit Kādu pārstāvu.»

83 Es teicu: «Kungs Jēzu, Tu teici Svētā Marka 16. nodaļā,

„Manā Vārdā tie izdzīs dēmonus.“» Es teicu: «Tagad, lai Tavs kalps to zinātu, laikā, kad man ir jādodas cīņā!»

⁸⁴ Es teicu: «Es pavēlu šim galdam nokrist «svētās draudzes» vārdā!» Taču tas palika uz vietas, hm. Es sacīju: «Es pavēlu šim galdam nokrist lejā Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā!» Tas palika uz vietas, hm. Es teicu: «Es pavēlu šim galdam nokrist Jēzus Kristus Vārdā,» un likās, ka visas četras kājas atlūzīs, tam triecoties pret grīdu!

⁸⁵ Manā Vārdā tie izdzīs dēmonus!» Tas ir Tēva Vārds, hm. Viņš ielika Savu Vārdu Jēzū Kristū. Un tur Viņš satiekas pielūgsmei! Viņā Viņš satiekas, lai izdzītu dēmonus! Viņā Viņš satiekas, lai dziedinātu slimos! Viņā Viņš satiekas, lai izglābtu! Viņā Viņš satiekas, lai izglābtu, piepildītu ar Svēto Garu! Tā ir vienīgā Dieva vieta, lai satiktos ar cilvēkiem pielūgsmei. Lūk, mēs noskaidrojam, ka Jēzus arī teica, ka vārds... Vārds «Jēzus» nozīmē «Jehova-Glābējs», Jehova glābējs.

⁸⁶ Atcerieties: «Tev nebūs pielūgt To Kungu...» Kāpēc? Piektais pants: «Tev nebūs pielūgt To Kungu nevienos vārtos, ko Kungs, tavs Dievs, tev dod, nevienos vārtos. Tev nebūs Viņu tur pielūgt,» teica Dievs piektajā pantā, šeit, Piektā Mozus 16. «Tev nebūs Viņu pielūgt nevienos vārtos, ko Kungs, tavs Dievs tev dod.» Viņš jums to dod kārdināšanai. Šonedēļ mēs tajā iedziļināsimies, ja Kunga griba, redzēsim, vai Dievs atsakās no Sava Vārda vai nē. Ievērojiet, Viņš dod jums tos vārtus, taču nepielūdziet Kungu nevienā no tiem vārtiem, jo Tas Kungs tavs Dievs ar tevi tur netiksies!

⁸⁷ Taču šos vārtus ir izraudzījis Tas Kungs Dievs. Viņš ir izraudzījis durvis. Jēzus teica, Svētā Jāņa 10. nodaļā: «Es esmu durvis avīm. Es esmu šīs durvis.» Viņš ir Jehova-Glābējs.

⁸⁸ Lūk, mēs varētu stundām par to runāt, izskaidrojot to. Bet esmu pārliecināts, ka jūs to saprotat, skatoties uz jūsu aktivitāti, to, kā jūs...jūs reaģējat uz Patiesību un uz Vārdu. Tādēļ mēs neturpināsim; jūs varat to piemērot visam, kam vien vēlaties. Viss,

pie kā jūs nonāksiet, ja vien tā ir Patiesība, noteikti atbildīs visam pārējam Vārdam. Nevar likt Bībelei vienā vietā teikt vienu, bet citviet kaut ko citu, pretrunā tam, ko Viņš jau teica. Tam vienmēr ir jābūt tam pašam.

⁸⁹ Es izlaižu daudzas rakstu vietas, jo redzu, ka ir jau vēls. Un mūsu mācai un viņiem šovakar šeit ir kalpošana, un mēs gribam lūgt par slimajiem, tas ir... Un noskaidro, Billij, vai viņiem ir iedotas lūgšanu kartītes.

⁹⁰ [Kāds saka, ka vakarā kalpošanas nebūs—Red.] Nebūs kalpošanas, labi. Labi, labi. Ļoti labi. [Sanāksme aplaudē—Red.] Nu, redzēsim. Ļoti labi. Mēs ticam, ka Tas Kungs svētīs šo dāmu par to, ka viņa ļauj mums izmantot šo vietu, atvēlot mums šo laiku.

⁹¹ Ir tik daudz drošu pierādījumu tam, ka Jēzus ir šī vieta. Viņš ir šie vārti, Viņš ir šis Vārds un vienīgais izraudzītais ceļš, ko Dievs ir devis cilvēkam, lai satiktos pielūgsmē. Viņš ir Ceļš, Patiesība, Dzīvība; šie Vārti, Durvis; Alfa un Omega, Sākums un Gals; Šaronas Roze, Ielejas Lillija, Rīta Zvaigzne; Alfa un Omega. Viņš ir viss, viss kopā! Viņš ir gan Dāvida Sakne gan Atvase, Mirdzošā Rīta Zvaigzne. Viņā mājo visa Dieva pilnība miesā, kurā mēs esam Dieva dēli un meitas, Dieva...Dievišķumā. Jā, kā dēli un kā meitas mēs esam ģimenē, ja vien jūs tajā esat.

⁹² Lūk, kā gan mēs ieejam šajā brīnišķīgajā pielūgsmes vietā? Tas ir nākošais jautājums. Kā mēs iekļūstam šajā Vietā, ja jau Jēzus ir šī vieta? Viņš ir šis Dieva Vārds, Viņš ir šī Dieva pielūgsmes vieta, un Viņš ir vienīgās aitu aploka durvis. Un mēs vēlamies noskaidrot, kā tad mēs Viņā ieejam.

⁹³ Lūk, ja tu ienāc pa durvīm, tu, protams, ienāc kā ģimenes loceklis, par ko mēs jau viņdien runājām...vai arī tas bija brokastīs — par to mazo aitiņu, ka Dievs neaizvērs durvis, līdz nebūs atradis un ievēdis to pēdējo aitiņu. Ja tu esi ienācis, tad tu kļūsti ģimenes loceklis. Tu esi Dieva ģimene, kad tu esi ienācis Dievā. Taču tu nevari būt Dieva ģimenes loceklis un būt prezbiterietis, metodists, baptists un pentakosts. Tas neies cauri. Tev ir jāienāk

Jēzu Kristū!

⁹⁴ «Nu,» jūs teiksīt, «mēs to izdarījām.» Nu, mēs paskatīsimies, vai tas tā ir.

⁹⁵ Tūlīt noskaidrosim, ko saka Bībele. Mēs atrodam, ka pirmajā Korintiešiem 12. nodaļā Bībele saka: «Mēs visi esam vienā Garā kristīti par vienu Miesu.» Mēs esam kristīti Kristus Miesā vienā Svētajā Garā. Mēs neieejam ar rokas spiedienu, mēs neieejam pievienojoties, mēs neieejam kristoties ūdenī. Jēzus Kristus miesā Mēs ieejam kristīti ar Svēto Garu!

⁹⁶ Kad tu esi Tur ienācis, cik ilgi tas turpinās? Līdz tu...tu sāksi slikti uzvesties? Efeziešiem 4:30 ir teikts: «Un neapbēdiniet Dieva Svēto Garu, ar ko jūs esat apzīmogoti izpirkšanas dienai.» Strīdieties ar Viņu, nevis mani. Tieši tā ir rakstīts, es tikai lasu, tieši tā. «Jūs esat apzīmogoti līdz izpirkšanas dienai,» līdz dienai, kad Jēzus nāks pēc jums. Tādā gadījumā aizdomājieties par to!

⁹⁷ Tad tu neesi tu pats, tu esi jauns radījums, jo grieķiski šī rakstu vieta nozīmē «jauna radīšana.» Tu esi no jauna radīts. Dieva spēks nonāk pār tevi, un tu tiec radīts, jauns radījums; tas visu fizisko būtņi, garīgo būtņi un visu pārējo atved paklausībā Dieva Vārdam. Nē, cita ceļa nav!

⁹⁸ Kā gan tu vari apgalvot, ka tu esi kristietis un kaut kur nebūt paklausībā Viņa Vārdam? Ikviens, kurš neklausīja likumam kaut vienā...vienā Tā daļā, bija vainīgs visā. Ikviens! Jēzus teica: «Cilvēks nedzīvo no maizes vien, bet no ikviena Vārda, kas nāk no Dieva mutes.» Nevis tikai kādas Vārdu daļas, ikviena Vārda! To Viņš teica Atklāsmes grāmatas 22. nodaļā: «Ikviens, kurš atņems kaut Vārdu no šīs Grāmatas vai arī pievienos tai kaut Vārdu, viņa...viņa daļa tiks atņemta no Dzīvības Grāmatas.» Nevajag no Bībeles atņemt vai Tai pievienot. Vienkārši sakiet to, ko Tā saka.

⁹⁹ Un pirmajā korintiešiem 12 Tā saka: «Mēs visi esam vienā Garā kristīti par vienu Miesu.»

¹⁰⁰ Lūk, pēc tam, kad tu ieej Viņa Miesā, Romiešiem 8:1 saka:

«Tad nu tiem, kas ir Kristū Jēzū, vairs nav nekāda nosodījuma [Latv. Bībelē: «pazudināšanas» —Tulk.] tiem, kas nedzīvo vairs miesai, bet Garam!» Lūk kur ir tā vieta, kur nav nosodījuma! Vai nu tu ej uz metodistu, baptistu, prezbitēriešu draudzi, lai kur arī tas nebūtu; ja tu esi Kristū, tu esi jauns radījums un tevī nav nosodījuma, pilnīgi nekāda! Tieši tā ir Dieva satikšanās vieta. Tieši tur Dievs satiekas ar pielūdzejū. Tieši tur ir vieta, kur tu skaities jauns radījums, jo viņi ir miruši šīs pasaules lietām. Viņi ir dzīvi Viņā. Dzīvā Dieva Klātbūtne ir ar viņiem dienu no dienas.

¹⁰¹ Viņš dzīvo viņos cauri katram laikmetam. Visos aizgājušajos laikmetos, pilnīgi visā Bībelē, kad cilvēks izpilda Dieva prasības, ierodas tajā vietā, kuru Viņš ir izraudzījis Savā uzrakstītajā Vārdā tam laikam, Dievs padara šo personu par jaunu radījumu, un viņam nav nekāda nosodījuma. Paskatieties uz Ījabu.

¹⁰² Vai es jūs apdullinu, tā darot ar šiem mikrofoniem? Lūdzu piedodiet. Es saprotu, ka tas ir atskaņas dēļ. Es to dzirdu šeit — pats sevi.

¹⁰³ Taču, paskatieties, Ījabs, neskatoties uz to, cik daudzi cilvēki mēģināja viņu nosodīt, cik daudzi apgalvoja, ka viņš kļūdās, viņš ievēroja Dieva bausli caur šo dedzināmo upuri. Viņš zināja, ka bija attaisnots, jo viņš ievēroja Dieva baušļus. Tieši tā viņš arī bija attaisnots, jo viņš darīja to, ko Dievs gribēja, lai viņš dara.

¹⁰⁴ Dieva dzīvā Klātbūtne ik dienas atnes dienas gaismu, no nāves, kas ir ticību mācībās, uz Dzīvību un pie Vārda šai dienai. Lūk, ir lietas, ko dara Dievs.

¹⁰⁵ Kā maza puķīte, kā es stāstīju torīt brokastīs... Kad sēkla nokļūst gaismā, tā sāk augt. Tā dzer no Dieva ūdens avota un stiepijas augšup un augšup, līdz tā tiek līdz pumpuram, tiek līdz ziedam, līdz ziedēšanai.

¹⁰⁶ Lūk, mēs konstatējam, ka tad, kad mēs sākam Kristū, mēs augam tieši tāpat, jo mēs augam žēlastībā un Dieva pamācībā.

¹⁰⁷ Vienīgais Dieva izraudzītais plāns jebkuram laikmetam ir Viņa Vārds. Viņa Dēls atnāca un pierādīja katru apsolījumu, kas

bija apsolīts Viņa periodam. Visi pravieši atnāca tieši vajadzīgajā laikā, viņi bija Dieva Vārds, kas dzīvoja uz zemes. Viņi bija Vārds. Jēzus teica, ka viņi bija «dievi». Jēzus sauca šos praviešus par «dieviem».

¹⁰⁸ Manā iepriekšējā sanāksmē pie manis pienāca kāds vīrs, viņš teica: «Tu esi vājš teologs.»

¹⁰⁹ Un es teicu: «Hm, es uz to nepretendēju.» Es teicu: «Pie teologa Vārds nenāk; teoloģija nāk.» Vārds nāk pie...saprotat? Es teicu: «Pie teologa nāk tikai teoloģija, taču,» es teicu, «šeit runa ir par ko citu.»

¹¹⁰ Un tā, mēs redzam to katrā laikmetā — kad Dievs runāja kaut ko konkrētu, kam ir jānotiek, lūk, atnāca tas vīrs un to parādīja, un, lūk, atnāca tie cilvēki un tā dzīvoja. Tas bija pats Dievs, kas dzīvoja cilvēkos, jo tā bija Viņa Vārda atbilde.

¹¹¹ Lūk, šodien vienīgais Dieva izraudzītais ceļš un vienīgais izraudzītais plāns ir Viņa Dēls caur Viņa Vārdu šim laikmetam, kas ir atdzīvināts caur Viņa dzīvības Garu, atdzīvināts.

¹¹² Un tā, mums ir varenas teoloģijas skolas. Un visai bieži, kad to darām... Nekas pret to, noteikti nē. Taču, redziet, kad tev ir teoloģijas skola...

¹¹³ Jēzus teica, Svētā Jāņa 4: «Bet nāk stunda, un tā ir jau tagad, kad Dievs, kurš ir Gars, tiks pielūgts Garā un Patiesībā.» Lūk, dažiem cilvēkiem ir Gars, nav Patiesības. Citiem ir Patiesība, nav Gara.

¹¹⁴ Un tā, tas ir līdzīgi, ja mums būtu lepna mašīna, ja mēs kaut kur dotos kadiļjakā. Un abi kadiļjaki būtu uztaisīti pilnīgi vienādi, un mēs tos izstumtu un mēs...pie benzīntanka, un uzpildītu abus ar benzīnu. Un tu visādi centies vienu no tiem piederībā. Nu, tu paskaties ārā pa logu un saki: «Sēdekļi ir ļoti labs. Stūre ir lieliska, tajā ir briljantu kniedes. Un plīša sēdekļi, ļoti ērti sēdēt.» Un tu atlaidies un aizmiedz. Un, ak, tu varētu izdarīt daudz ko, tajos abos. Taču, redziet, viens no tiem...Tiem abiem ir pareiza mehānika, taču vienam no tiem ir dinamika.

Redziet, jūs varat izprast mehāniku, taču ir vajadzīga dinamika, lai iedarbinātu mehāniku, lai liktu tai darboties.

¹¹⁵ Un tieši tas šodien notiek ar draudzi. Mēs esam pilni ar teoloģiju, taču tajā vispār nav dinamikas. Tas ir tiesa. Saprotat?

¹¹⁶ Citiem vārdiem sakot, benzīnam ir vajadzīga dzirkstele vai arī benzīns nebūs vairāk kā... Pat ūdens būs labāks par to, kamēr vien nebūs dzirksteles, kura to aizdedzinās. Tā nu tas ir.

¹¹⁷ Nav svarīgi, cik labi mēs esam iemācīti, cik labi mēs ticēsim un cik daudz mēs teiksim, ka Bībele ir patiesa, ka mēs ticam, ka Tā ir nekļūdīga. Tam ir jābūt... Ir jābūt dinamikai, dzirkstelei, kas aizdedzinās to Vārdu, lai tas sāktu rīpot! Bez tā nevar. Ja tā nav, draudze stāv uz vietas, mašīna stāv uz vietas, tu stāvēsi uz vietas. Un nav svarīgi, cik daudz tu saki: «Es piekrītu. Es ticu katram Tās Vārdam.» Ir jābūt kaut kam, kas dos dzirksteli, lai tie simts oktāni aizdegtos un lielā Dieva Draudze sāktu kustēties! Dinamikai ir jābūt kopā ar mehāniku! Nav nekā slihta mehānikā, taču trūkst dinamikas!

¹¹⁸ Un es domāju, ka tieši tā šodien ir draudzes problēma — mums trūkst šī dinamiskā spēka, lai uzspiestu uz šī Vārda un padarītu To dzīvu šim laikam!

¹¹⁹ Mārtiņam Luteram bija mehānika un dinamika, viņa laikā. Džonam Veslijam tās bija, viņa laikā. Vasarsvētku draudzēm tās bija, viņu laikā.

¹²⁰ Kā ir ar šo dienu!? Tagad ir cits laiks! Tagad Draudzei vajadzētu būt pilnībā pieaugušai, gatavai satikt Kristu, demonstrējot katru apsolījumu, kuru Viņš ir apsolījis Bībelē; darbojoties šajā varenajā Miesā, kurā Viņš apsolīja satikt cilvēkus, lai Viņu pielūgtu! Šajā Viņa varenajā Draudzē.

¹²¹ Taču, redziet, mēs sūtam savus bērnus skolā, mēs mācāmies lasīt, rakstīt, aritmētiku, visu praviešu vēsturi un visu ko citu. Ar to viss ir kārtībā, ja vien aiz tā stāv vēl kaut kas!

¹²² «O-o,» tu teiksi, «nu, es...es gavilēju. Es runāju mēlēs.» Tas ir labi, arī es tam ticu. Un tomēr tas nav tas, par ko es runāju.

Redziet, tu...tu... Tas rīstīsies. Tu sacīsi: «Pam-pam, bum-bum,» kā veca mašīna, kuru cenšas iedarbināt. Tu sacīsi: «Nu jā, es ticu *šim*. Es ticu arī *tam*.» Taču, kad lieta nonāk līdz *tam* — šim laikam — tad: «O-o, nē, nē!»

¹²³ Tas ir simtais benzīns, brāli, un piedevām vēl riktīgs ģenerators, tas aizdedzinās katru Dieva Vārda apsolījumu! Tā ir tiesa!

¹²⁴ Tieši tā ir mūsu problēma šodien, mēs esam gandrīz apstājušies. Mēs gribam ticēt *tā*, ticēt *šitā*.

¹²⁵ Es ieminos par To, atbild: «Nu, es īsti nezinu...» Taču tā saka Bībele! Tas visam pieliek punktu! Ja Dievs to teica, tam ir jābūt izdarītam! Ja mēs... Ja tas ir tas, ko liek darīt Dievs, mums tas ir jādara. Vienkārši gaidi, kamēr Dievs to aizdedzinās, un tad nekavējoties tu atkal sāksi kustēties, saprotat? Ja to nedarīsi, aizķeps, hm, visas sveces. Un tāpēc mums ir vajadzīgs kaut kas cits, mums ir vajadzīgs kaut kas, kas mūs aizdedzinās.

¹²⁶ Turklāt, ievērojiet. Viņš ienāk caur Svēto Garu ne tikai ar Viņa Vārda zināšanām, Viņš piedevām arī izpauž šo Vārdu! Tagad atcerieties, pravieši tic Vārdam. Viņi saņem Dieva Vārdu. Un Dievs, Svētais Gars nāca viņos un atraisīja šos apsolījumus, un lika tiem īstenoties. Tas tik ir! Kurš gan tam nepiekritīs?

¹²⁷ Jēzus teica: «Kurš var Mani apsūdzēt grēkā?» Grēks ir neticība. «Es esmu atbilde visam, ko uzrakstījis Dievs, un visam, ko ir runājuši pravieši. Es daru to, ko viņi teica, ka Es darīšu.» Viņš atnāca kā pravietis, Cilvēka Dēls. Tieši tas Viņš bija un tieši to Viņš apstiprināja. Viņš bija. Kāpēc? Tur bija dinamika, lai iedarbinātu mehāniku. Viņš bija mehānika, pats Dēls, bet Tēvs bija dinamika. «Tas neesmu Es, kas dara darbus, bet Tēvs, kas vienmēr ir Manī. Viņš iedarbina...iedarbina dinamiku un liek tam kustēties! Viņš to īsteno!»

¹²⁸ Kad gan es esmu teicis kaut ko... Kā ļaudīm reiz teica Samuēls: «Vai es jums kādreiz esmu ko teicis Tā Kunga Vārdā, kas nebūtu piepildījies?» Redzat? «Kad gan es teicu, un tas nebūtu piepildījies?»

129 «O-o, tu...tas, ko tu teici, piepildījās, bet tik un tā mēs gribam ķēniņu.»

130 Tieši tas notiek šodien. Cilvēki grib turēties pie savām lētajām idejām. Viņi grib turēties pie savām ticības mācībām. Viņi grib pie tā turēties. Viņi vēl runā par atmodu mūsdienās... Kā gan lai atnāk atmoda, kad viss ir tādā jucekļī? Benzīnā ir ūdens un viss pārējais, hm, tajā ir iejaukti visādi tur attīrītāji un visas tās modernās lietas.

131 Reiz es kaut kur braucu, un tur stāstīja, ka ir kaut kāds moderns tīrīšanas līdzeklis, teica: «Tev vairs nevajag mazgāt traukus. Vienīgais, kas tev jādara, ir tie tajā jāiemērc un jāizvelk.»

132 Es nodomāju: «Savās mājās es būšu varonis. Iešu un dabūšu sev kādu kasti tās mantas.»

133 Un es pateicu sievai: «Atpūties, dārgumiņ, ļauj man nomazgāt traukus.»

134 Es nodomāju: «Vecīt, tie puiši zina, par ko viņi runā, tie zinātnieki. Es viņai parādīšu, kā. Es...viņa... Pirms viņa sapratīs, ko es daru. Vienkārši tos iemērk un izvilkt, tas ir viss, kas ir jādara.»

135 Bērni brokastīs bija ēduši olas. Un es tur ielēju šo tīrīšanas līdzekli un to iemērcu, un izvilku un iemērcu, un izvilku. Olas joprojām bija uz tā. Tieši tā. Es vairāk neticu nekam, ko es dzirdu televīzijā. It nemaz. Nē, nē. Patiešām nē.

136 Tieši tāpēc es neticu, ka kāda cilvēciska sistēma varēs nostāvēt! Dievam ir viens izraudzīts ceļš! Tas nav metodists, baptists, prezbiterietis, bet gan Jēzus Kristus, caur jaunu dzimšanu, ticot šai Bībelei! Tas ir Dieva izraudzītais ceļš, un vienīgais Viņa ceļš ir Jēzū Kristū, Viņa Dēlā. Un Savā Dēlā Viņš ielika Savu Vārdu. Viņa... Dieva Vārds ir Jēzus, jo Viņš nāca Sava Tēva Vārdā. Un tāpēc tam ir jābūt Dieva Vārdam, jo Viņš bija Dievs.

137 Tagad ievērojiet. Kad šis varena Dieva kustības spēks ienāk Dieva dēlā, tas viņu atdzīvina, viņā ienāk Dzīvības Gars. Ko tādā gadījumā tas dara? Tas sēdina viņus Debesīs — tieši ta-

gad. Nevis kaut kad nākotnē, tieši tagad. Mēs jau tagad esam augšāmcelti, dinamika un mehānika ir iedarbojušās, mūs atdzīvinājušas, un mēs esam atdzīvināti, lai atrastos Dieva Klātbūtnē, kur atrodas Viņa Gars. Un šobrīd mēs esam kopā sēdināti Debesīs Kristū Jēzū. Iekš Kristus Jēzus, sēdināti iekš Tā — šajā varenajā Sēdvietā, kas jau ir aizdedzināta, augšāmcelta no miruņiem. Mēs esam Tā daļa. Tu esi, ja vien tu esi Līgavas daļa, jo Līgava, zini, ir Līgavaiņa daļa. Un tā mēs konstatējam, ka tas ir viens un tas pats, un Viņa darīs tieši to, kas ir iepriekšnoteikts par Viņu šai dienai. Viņa nebūs Lāodikeja, neparko nebūs remdena. Bet degs dēļ Dieva, virzīsies Dieva Garā.

¹³⁸ Un tā, mēs tagad šeit ieskatāties, lai izdibinātu. Lūk, būtu labi tagad, laikā, kad tas notiek, kad tas mūs skar un... Kad mēs reiz miruši grēkā un pārkāpdami, tas ir, pārkāpumos, Viņš... Mēs kopā esam atdzīvināti Viņa Vārdam priekš šī laika.

¹³⁹ Tagad apskatīsim to, kā bija tajos senajos laikos — kādu no tiem, kurus atdzīvināja šis Vārds; taisni pirms dziedināšanas dievkalpojuma. Apskatīsim dažus personāžus, pavērojiet viņu īpašības.

¹⁴⁰ Apskatīsim šo vīru, kas ievēroja visu Dieva Vārdu Vecās Derības laikā, kura vārds bija Ēnohs. Dieva Vārds viņu atdzīvināja tādā mērā, ka viņam bija liecība, ka «viņš Dievam bijis tīkams». Nebija nekā tāda, ko Dievs pavēlēja un Ēnohs nebūtu izdarījis.

¹⁴¹ Es vēlētos zināt, cik daudz Ēnohu šovakar atrodas šeit, kas...ja jūs zināt, ka tas ir Dieva Vārdā? Cik daudzas no jums, sievietes ar zēngalviņām, varētu nosaukt sevi par «Ēnohistēm» (vai saprotat, ja?) zinot, ka Dievs to nosoda? Cik daudzi no jums, vīrieši, kas atļauj šīm sievietēm to darīt, varētu nosaukt sevi par Ēnohu? Ak, vai! Tā ir tikai viena lieta, kā tad ar tiem tūkstošiem? Taču mēs to apslāpējam, sakām: «Es piederu pie *šiem* un es piederu pie *tiem*.» Tu vari tur piederēt, taču...līdz tu ienāc Dieva izraudzītajā vietā! Taču tu nevari tur nokļūt, kamēr tu nekļūsti par šī Vārda daļu! Un, esot Tā daļa, tu kļūsti par To visu, pakļauts visam! Ievērojiet, mums šeit ir tas, ko Bībele sauc

par «Dieva Vārdu», kas arī ir Dieva Vārds.

¹⁴² Lūk, mēs konstatējam, ka Ēnohs bija uz Dieva izraudzītā ceļa, ar Viņa Vārdu, un staigāja pieci simti gadus un Viņam izpatika. Un mēs konstatējam, ka mehānika viņā bija tik nevainojama, ka tad, kad dzinējā sāka darboties dinamika, Tas vienkārši pacēla viņu no zemes. Viņš, tā sakot, iesēdās pirmajā lidmašīnas reisā uz Debesīm. Dieva mehānikai un dinamikai strādājot kopā, «viņa vairs nebija», jo Dievs paņēma viņu no zemes bez nāves. Tas nav apstrīdams. Viņš staigāja pa Dieva izraudzīto ceļu.

¹⁴³ To pašu mēs redzam Elijā. Vecais Elija jau tā bija izkļedzies pret šīm izkrāsotajām Izebelēm un frizūrām, un visu pārējo, ko viņas tajā laikā pielietoja. Vecais vīrs bija izlietojis savu dzīvi, vien nosodot grēku starp šīm sievietēm, jo tur bija kāda sieviete, Izebele, kas noteica toni.

¹⁴⁴ Gandrīz kā jūsu Holivuda šeit, un ir ievilkusi tajā visas māšas. Taču Izebele joprojām ir dzīva, varat vienkārši paskatīties apkārt un redzēsiet, ka viņa dzīvo. Un viņai joprojām ir arī liela vara.

¹⁴⁵ Un tā, mēs konstatējam, ka šis vecais zēns, būdams pravietis un nolādējis to un visu pārējo, pilnīgi palika Dieva gribā. Laikā, kad visi pārējie sludinātāji piekāpās, viņš nemainīgi palika ar To.

¹⁴⁶ Un kādu dienu viņš jau bija tik noguris, ka Dievs atsūtīja no debesīm ratus un uguns zirgus un paņēma viņu augšā. Viņš bija tā piepildīts ar šo atdzīvinošo spēku! Tikai iedomājieties, ar Dieva Vārdu viņa sirdī viņš tik ļoti piepildījās ar šo atdzīvinošo spēku, kas viņu atdzīvināja!

¹⁴⁷ «Ja Dieva Gars...Viņš...» Domāju, tas ir Romiešiem 11 vai 1:11. «Ja,» ir teikts, «ja Gars...» Tas ir, Romiešiem 8:11. «Ja jūsos mājo Tā Gars, kas Jēzu augšāmcelis no mirušajiem, Tas arī jūsu mirstīgās miesas darīs dzīvas.» Ja Tā Gars, kas augšāmcelā Jēzu no miroņiem, ja vien, ja vien Tas mājo jūsos, Tas arī jūsu mirstīgās miesas darīs dzīvas.

¹⁴⁸ To atdzīvināja! Ko nozīmē vārds *atdzīvināt*? Griekšiskā vār-

da nozīme ir «atdzīvināt pēc nāves»! Aleluja! Lūk, kur ir vārti pielūgsmei! Pielūdzot Garā un Patiesībā, mehānika kopā ar dinamiku. Vai jūs saprotat, ko es ar to domāju?

¹⁴⁹ *Ja* jūsos mājo Tā Gars, kas augšāmcēla Jēzu no miroņiem, Tas atdzīvinās, padarīs dzīvas jūsu mirstīgās miesas, jo Viņš arī ir Dzīvība! Un, kad Tas ienāk tavā ķermenī, tas Sev pakļauj visu tavu miesu. Kam pakļauj? Dieva Vārdam! «Ja Tas mājo jūsos!»

¹⁵⁰ Lūk, ja tevī mājo kaut kas, kas tev stāsta: «Nu, tie bija citi laiki, un Marka 16. nodaļa nav tiesa, un arī tas vasarsvētku priekšstats par Svētā Gara kristību...» Tas nav Dieva Gars tevī. Man vienalga, cik labi tu esi apmācīts, tu... Tas nav Dieva Gars. Tu saki: «Nu, mana māte piederēja pie *tiem*, arī mans tēvs, daudzus gadus, arī mans brālis.» Lai ko arī tev negribētos stāstīt par saviem radniekiem un visiem pārējiem, priekš viņiem tas, iespējams, arī bija labi, taču ne priekš tevis, saproti? Šodien tev noteikti ir jāienāk Kristū Jēzū šinī periodā un apsolījumā, kas ir domāts šim laikam.

¹⁵¹ Ievērojiet, mēs noskaidrojām, ka šis varenais atdzīvinošais spēks nonāca uz Ēnohu. Tas viņu atdzīvināja, un viņš devās Mājās nenomirstot.

¹⁵² Tas nonāca uz Eliju, atdzīvināja viņu tādā mērā, ka viņš devās Mājās nenomirstot.

¹⁵³ Mēs redzam, ka viņa pēctecis bija Elīsa, kas šajā gadījumā ir Kristus un Draudzes pirmtēls — Elīsa. Elija izdarīja četrus brīnumus, bet Elīsa izdarīja astoņus brīnumus. Viņam bija divkāršā daļa, līdzīgi, kā tas tika izliets pār Draudzi... [Pārtraukums ierakstā—Red.] ...vēlāk viņiem bija kāds mironis, iemeta to uz viņa kauliem, un viņš atdzīvojās. Šis atdzīvinošais spēks bija kopā ar viņu kapā. Jūs nevarat...

¹⁵⁴ Tas vienmēr ir ar tevi, kad tu dabū šo atdzīvinošo Dieva spēku, būdams līdz ar Viņu atdzīvināts jau tagad.

¹⁵⁵ Lūk, atcerieties, ka iekš Kristus mēs esam miesa no Viņa miesas, kauls no Viņa kauliem. Kad Dievs ievainoja Kristu Golgātā,

Viņš tika ievainots manis un tevis dēļ. Mēs esam miesa no Viņa miesas un kauls no Viņa kaula, ķermenis no Viņa ķermeņa, Vārds no Viņa Vārda, Viņa Līgava. Saprotat? Mēs esam Viņā, mēs esam Viņa miesa un Viņa kauli.

¹⁵⁶ Un Dievs mūs jau ir potenciāli augšāmcēlis. Šis atdzīvinošais spēks, kas augšāmcēla mūs no grēcīgās dzīves un izmainīja mūsu būtību, potenciāli mūs ir augšāmcēlis Kristū Jēzū, kas (šī augšāmcelšanās) vedīs mūs līdz pilnam briedumam.

¹⁵⁷ Un tā, atcerieties, mēs nomirām ar savu vārdu, tikām apglabāti un augšāmcēlāmies Viņa Vārdā. Redziet, mēs vairs nepiedēram sev. Tas, kurš... Tas varenais Jēzus Kristus Vārds, par kuru šeit runā Bībele Efeziešiem 1:21, ka abas ģimenes gan debesīs, gan uz zemes ir nosauktas šajā Vārdā. Tieši tur Dievs ielika Savu Vārdu. Tas ir šīs ģimenes Vārds Debesīs. Tas ir šīs ģimenes Vārds uz zemes.

¹⁵⁸ Un mēs atrodamies Jēzū Kristū caur garīgu kristību, nevis caur ūdeni; Garā mēs esam kristīti vienā Miesā, kas ir Kristus — šī pielūgsmes vieta. Un tad, atrodoties tajā, mēs esam uz šī zemes gabala. Tas ir līdzīgi kā ar zemesgrāmatu.

¹⁵⁹ Tu saki: «Es nopirku zemes gabalu.» Tas nav tavš, līdz tu nedabūsi zemesgrāmatu. Taču, ja tev ir zemesgrāmata, tas parāda, ka visas iespējamās pretenzijas uz šo zemes gabalu ir anulētas.

¹⁶⁰ Un tad, kad tu kļūsti par kristieti un pieņem Kristu kā savu Glābēju, un tad, kad Dievs nosūta lejā zemesgrāmatu, tas parāda, ka nav svarīgi, ko darīja tavs tēvs, darīja tava māte vai vēl kāds cits darīja; tava māte, tētis, iespējams, bija dzērāji, prostitūtas; lai kas tas arī nebūtu — ikviens grēks ir anulēts! Tev pieder zemesgrāmatas īpašumtiesības! Nekas nevar likt tev no turienes aiziet! Un, skat, tev pieder viss, kas atrodas uz tās zemes! Āmen! Un, kad tu esi iekš Kristus Jēzus, caur Svētā Gara kristību, katra Dieva dāvana pieder Draudzei! Tās ir zemesgrāmatas īpašumtiesības! Tu... Tas ir tavš, tas pieder tev. Tas atdzīvina jūsu mirstīgās miesas. O-o, tas tik ir! Ja vien mēs aizdomātos!

¹⁶¹ Paskatīsimies uz tiem uzticīgajiem Vasarsvētku dienā. Viņi visi atradās tanī augšistabā un viņi visi bija nobijušies. Viņiem bija... Ar īpašumtiesībām viņiem viss bija kārtībā, taču viņi bija nobijušies. «Un piepeši no debesīm nāca skaņa (viņiem tika nosūtīta zemesgrāmata), it kā stiprs vējš pūstu, un piepildīja visu namu, kur tie sēdēja.» Un Tas viņus tā atdzīvināja, ka visa viņu mazdūšība, kuru viņi... Kāds no viņiem bija tā nobijies, ka pat noliedza, ka viņš vairs nav farizejs vai ka viņš vairs nav saduķejs. Taču, kad nonāca Svētais Gars un kristīja viņu iekš Jēzus Kristus, viņš kļuva miesa no Viņa miesas, kauls no Viņa kaula, Vārds no Viņa Vārda. Viņš bija jauns radījums. Viņš bija jauns cilvēks. Tas atdzīvināja viņa ķermeni.

¹⁶² Paskatieties, ko Tas izdarīja; ko Tas izdara ar tevi, kad Tas ienāk. Tas neliek tev iziet uz ielas un teikt: «Es esmu metodists. Es esmu baptists. Ak, es saprotu, ka man nevajadzētu smēķēt. Man nevajadzētu *to*. Man nevajadzētu nēsāt šādas drēbes. Man nevajadzētu darīt *šo*, man nevajadzētu darīt *to*.» Tas tevi tā atdzīvina, ka tu gluži vienkārši nevari tā turpināt! Tas atdzīvina jūsu mirstīgos ķermeņus.

¹⁶³ Paskatieties, Tas atdzīvināja viņu ķermeņus tādā mērā, ka viņi pietuvojās Debesīm tik tuvu, ka... Tas atdzīvināja viņu ķermeņus, lai runātu valodā, kuru viņi nekad iepriekš nebija dzirdējuši! Tas atdzīvināja viņu ķermeņus — viņi runāja jaunā Debesu valodā! Viņi bija atdzīvināti, lai atrastos Dieva Klātbūtnē caur kristību ar Svēto Garu. Viņus iekš tā kristīja Dieva atdzīvinošais spēks — beidzot viņi bija īstajā pielūgsmes vietā. Viņi bija tur, kur viņi varēja pielūgt. Viņus vairāk neuztrauca ne sinedrijs, ne kaut kas cits, jo viņi bija atdzīvināti. Viņi bija jauni cilvēki. Tas bija pēc tam, kad viņi bija kristīti.

¹⁶⁴ Paskatieties uz nelielo Stefanu. Viņš ienāca pa Dieva izraudzīto ceļu, tika atdzīvināts Dieva spēkā; ienāca vārtos pa Dieva izraudzīto ceļu. Un pat tad, kad viņi grasījās viņu nogalināt, nomētāt ar akmeņiem līdz nāvei, viņš teica: «Es redzu debesis atvērtas, Jēzu stāvam pie Dieva labās rokas.» Tas ir atdzīvinošais

spēks. Viņš bija atdzīvināts uz Viņa krūtīm.

¹⁶⁵ Tur bija Filips, vēl viens ar atdzīvinošo spēku piepildītais. Mēs atrodam viņu Samarijā, organizējot kādu lielu atmodu. Šis varenais atdzīvinošais spēks (kad viņš jau bija Kristū) atnāca uz turieni, kur tūkstošiem cilvēku klausījās viņā. Un Viņš teica: «Tagad ej no šejienes prom, Filip. Es gribu, lai tu dodies uz Gazas tuksnesi, lūk tur. Man tur ir cilvēks, Es gribu, lai tu viņu satiec.» Un nekādu jautājumu, vispār nekādu jautājumu, viņš bija piepildīts ar šo atdzīvinošo spēku. Viņš bija Kristū, viņš bija šajā izraudzītajā vietā, kur Dievs varēja ar viņu runāt. Dievs viņam runāja. Jautājumu nebija.

¹⁶⁶ Teiksiet: «Nu, Viņš uz mani runāja un teica, ka es tikšu dziedināts, taču es īsti nezinu, šodien es jūtos šausmīgi slikti.» Vai,vai... «Nu, Viņš man teica, ka man ir Svētais Gars, taču reizēm es par to stipri šaubos.» Hm...

¹⁶⁷ Filips nekļūdīgi zināja Dieva Balsi, jo viņš bija nācis pa Dieva izraudzīto ceļu. Viņš Dievam neuzdeva tādus jautājumus, kā: «Nu, Dievs, man šeit ir tik daudz visa kā, man ir jāapstājas. Man ir jāsatiekas ar reģiona presvīteri pirms es to varu darīt. Man vajag aiziet un parunāt ar bīskapu.» Nekā tamlīdzīga nebija. Viņš klausīja Dievu, devās taisni uz tuksnesi!

¹⁶⁸ Viņš sastapa kādu vīru, kādu einuhu, etiopieti, melnādaino, kas brauca, lasot Rakstus no Jesajas. Un viņš teica: «Vai tu saproti, ko tu lasi?»

Teica: «Kā gan to varētu, ja neviens mani nepamāca.»

¹⁶⁹ Filips iekāpa ratos un sāka stāstīt viņam par Kungu.

¹⁷⁰ Viņš teica, «Redz, kur ūdens! Kas gan kavē mani, lai es tiktu kristīts?»

¹⁷¹ Viņš teica: «Ja tu tici no visas sirds, ar visu dvēseli un prātu, stiprumu...» Izkāpa no ratiem un viņu kristīja.

¹⁷² Filips bija tā piepildīts ar šo atdzīvinošo spēku, ka Viņš aizrāva viņu prom no viņa redzesloka. Aizdomājieties! Viņa mirstīgajā ķermenī! Viņa fiziskā būtne tika aizrauta prom no einuha

redzesloka! Es ticu, ka tā ir taisnība! Dievs varēja viņu nogādāt kaut kur citur, kur viņš Viņam bija nepieciešams. Viņš tika aizrauts.

¹⁷³ Ziniet, pat nāve nevar jums to atņemt, kad jūs esat Kristū, iekš Dieva vietas.

¹⁷⁴ Paskatieties, tieši tā bija ar Mozu. Viņš bija pravietis, pie kura nāca Tā Kunga Vārds. Ne daudzi... Cik gan daudzi Korahi sacēlās un teica: «Mums ir vajadzīga liela organizācija. Lūk, bet tu centies būt it kā vienīgais svētais vīrs.» Dievs teica: «At-dalieties, Es vienkārši viņu aprīšu.» Arī Dātāns un pārējie viņu neuztrauca, viņš turpināja iet uz priekšu.

¹⁷⁵ Un, kad Mozus nomira un eņģeļi viņu apglabāja, šis atdzīvinošais spēks viņu nepameta. Jo astoņi simti gadus vēlāk, redz, viņš atrodas apsolītajā zemē un sarunājas ar Jēzu. Šis atdzīvinošais spēks joprojām bija uz viņa. Tā arī ir tā Dieva pielūgsmes vieta.

¹⁷⁶ «Ko tu saki? Kā tu to zini?» Viņš bija pravietis. Vārds nāca pie pravieša! Un viņš bija izpaustais Dieva Vārds viņa laikam! Āmen.

¹⁷⁷ Redz, tu nevari nomirt, tu esi atdzīvināts! O-o, kaut jel draudze to saprastu! Tas nav tas, kas tu kļūsi — tu jau esi! Tas ir sātans, kas cenšas jums to nolaupīt.

¹⁷⁸ «Nu,» tu teiksi, «es taču saku, ka es pieredu *tiem*.» Nav nozīmes, kam tu pieredi!

¹⁷⁹ Tev ir jāpiedzimst, jāatjaunojas, jābūt kristītam ar Svēto Garu Jēzū Kristū, atdzīvinātam priekš katra Dieva Vārda! Tavs Gars, kas ir tevī, teiks «āmen» uz katru Vārdu Bībelē. Ārpus tā, ja tas...ja tas purina galvu pret kaut vienu no tiem, tiec vaļā no tā gara. Tas nav Dieva Gars, kas apstrīd Dieva Vārdu. Tas ievēros Dieva Vārdu. Tas ne tikai Tam tic, bet arī To atdzīvina! Tas manifestē Dieva Vārdu. Tieši tā.

¹⁸⁰ Pievērsiet uzmanību arī šiem svētajiem no Vecās derības. Potenciāli — zem iepriekšējā upura — viņi gaidīja atnākam šo jau-

no upuri, viņu sirdsapziņas attiecībā uz Dievu bija tīras. Tas ir teikts Mateja 27, kad Jēzus augšāmcelās un iznāca no kapa... Mēs to nupat kā pirms pāris nedēļām nosvinējām, Lieldienas. Bībelē ir teikts, ka daudzi svētie, kas duseja zemes pīšļos, augšāmcelās Viņa augšāmcelšanās brīdī un nāca pilsētā, un daudziem parādījās! Kas viņi bija? Viņi bija Dieva apsolītā Vārda manifestācija. Vienīgā vieta, kur satiekas Dievs — zem šī upura.

¹⁸¹ Lūk, pirmajā Tesalonīkiešiem 4:16 Bībele saka, ka arī Jaunās Derības svētie iznāks kopā ar Viņu, kad Viņš atkal atnāks — tie, kas ir atdzīvināti iekš Viņa tagad. Kā tu nokļūsti Viņā? Caur garīgu kristību, Dieva spēku, caur vietu, kurā Viņš satiekas — Jēzū. Lūk, Jēzus ir Dieva izraudzītais ceļš.

¹⁸² Lūk, ievērojiet. Jēzus nešaubīgi zināja, kas Viņš bija. Viņš zināja, ka Viņš bija Dieva Dēls. Viņš zināja, ka bija dzimis no jaunavas. Viņš zināja, ka visi Raksti skaidri izpaudās tieši caur Viņu. Viņš par to bija tik pārliecināts, ka todien Viņš pateica tiem templā celtniekiem, Viņš teica: «Sagraujiet šo templi, un trijās dienās Es to atkal uzcelšu.» Aizdomājieties par to. «Sagraujiet to, un trijās dienās Es to atkal uzcelšu.» Kāpēc? Tas bija par Viņu rakstītais Vārds.

¹⁸³ Dāvids teica: «Es neatstāšu ellē Savu Svēto... Neatstāsi ellē Viņa dvēseli, nedz Savam Svētajam liksi redzēt trūdēšanu.» [Latv. Bībelē: «iznīcību» —Tulk.]

¹⁸⁴ Lūk, Jēzus zināja, ka tas bija par Viņu. Viņa prātā nebija nekādu šaubu. Un Viņš zināja, ka ķermenis sāk trūdet pēc 72 stundām — kaut kad šo 72 stundu laikā Viņam bija atkal jāatdzīvojas. Tāpēc Viņš teica: «Sagraujiet šo templi, un trijās dienās Es to atkal uzcelšu.» Kāpēc? Šis Vārds bija rakstīts par Viņu! Tas bija rakstīts par Viņu, jo Viņš bija Dieva rakstītā Vārda tam laikam manifestācija!

¹⁸⁵ Patiesi, kaut kur ir jābūt... Aleluja, ir jābūt, brāli, Dieva Vārda manifestācijai arī šodien! Un tas ir tas pats. Jo Viņš runāja par šo laiku un Viņš teica, kas notiks šajās dienās. Viņš mums

jau ir pateicis. Mēs zinām, kam ir jānotiek. Un mēs redzam, ka tas ir skaidri saskatāms tevī — tad tu esi Dieva Draudzē. Ārpus tās tu vari saukt sevi par metodistu, baptistu vai vienalga ko. Tas nekad nenostrādās. Bija tikai viena satikšanās vieta, tā ir Kristū Jēzū. Ak, šodien... Ak, kā gan es šodien gribētu, lai visi to ieraudzītu, ieraudzītu, kā tur ienākt, caur kristību! Līgava ir daļa no viņas Līgavaiņa. Draudze ir daļa no Vārda, no izpausmes.

¹⁸⁶ Un tā, kādā draudzē esi tu? Vai tu esi kādā konfesijā? Ja tas ir tā, es šobrīd ar noteiktību varu pateikt, ka tu esi Lāodiķejā. Taču, ja tu esi Kristū, tu esi jauns radījums un atrodies dzīvā Dieva Draudzē, ar tieši tām pašām izpausmēm, kas Viņam bija Viņa laikā. Tas pie mums atgriezīsies šajā laikā, darot tieši to, ko Viņš teica, ka Tas darīs. Tādā gadījumā — tā ir patiesā Draudze. Tajā tu ieej caur garīgu kristību, nevis pievienojoties, ne kaut kā vēl, bet gan būdams kristīts Viņa Miesā caur Svēto Garu. Labi. Tā ir vienīgā Dieva izraudzītā metode, ko Viņš ir licis mums darīt — tikt kristītiem Viņa Miesā caur Viņa Garu.

¹⁸⁷ Jēzus teica Svētā Jāņa 14:12: «Tas, kurš tic, būdams iekš Manis...» [Latv. Bībelē: «Tas, kurš tic Man...» —Tulk.] Nav brīnums, ka cilvēki saka, ka brīnumu laiks ir beidzies, nemaz neizbrīna, ka viņi tā runā. «Tas, kurš tic iekš Manis (nevis «tic Man», bet tic Manī), tas darīs tos darbus, ko Es daru.» Kāpēc? Tā ir Viņa Dzīvība. Tā ir Viņa dinamika iekš Viņa mehānikas, tas ir tevī, un tas visu iedarbina, liek tam strādāt un darīt darbus, kas ir apsolīti. Jeb arī, mana dzīve Viņā caur Viņa Garu mani ir atdzīvinājusi, lai liktu Vārdam (kas ir mehānika) darboties, pateicoties Viņa dinamikai. Ebrejiem 13:8: «Jēzus Kristus ir tas pats vakar, šodien un mūžos!»

¹⁸⁸ Lūk, arī Marka 17. nodaļa 30. pants, no Svētā Marka. Klausieties uzmanīgi. Jēzus apsolīja šīs lietas pēdējās dienās — ka Viņš ir «tas pats vakar un mūžos». Viņš apsolīja Maleahijas 4. nodaļā [Latv. Bībelē 3. nodaļā —Tulk.], ka pēdējās dienās Viņš pievērsīs cilvēku sirdis Tēvu ticībai. Viņš to apsolīja. Tik daudzās vietās Bībelē Viņš apsolīja lietas, ko Viņš darīs. «Vēl mazliet,

un pasaule Mani vairs neredzēs, bet jūs Mani redzēsiet; Es būšu ar jums, jūsos vienmēr, līdz pat pasaules galam.» Un, bez tam, pievērsiet uzmanību, Svētā Lūkas 17:30: «Kā bija Sodomas die-nās...»

¹⁸⁹ Vai zināt, kas notika Sodomā? Paskatieties uz Kaliforniju; ne tikai uz Kaliforniju, uz Savienotajām Valstīm; ne tikai uz Sa-vienotajām Valstīm, bet uz pasauli.

¹⁹⁰ Paskatieties uz šo pusaudžu neprātu. Nu, mums bija... Es jums nesen stāstīju, ka tika veikta psihoanalīze skolās Arizonā, kur es dzīvoju, un astoņdesmit procenti skolas bērnu bija garīgi atpalikuši. Kādi būs viņu bērni? Mums nevar būt vēl vienas paaudzes! Mēs esam pie beigām. Jēzus teica, ka tas notiks.

¹⁹¹ Paskatieties uz visām šīm televīzijām un pārējo, kas taisa visus tos izdomājumus. Es paredzu, ka pienāks laiks, kad cilvēki būs pilnīgi un galīgi vājprātīgi, tāda būs pasaule. Bībele runā par šādiem pretīgiem skatiem, kurus šodien rāda filmās — par kaut kāda aizvēsturiska dzīvnieka olām, kas ir gulējušas zemē daudzus tūkstošus un miljonus gadu, izšķīlas un izlien, lai... Tas ir sākums, salīdzinot ar to, kas notiks. Kad atvērsies elle un izlīdīs velns ar visām savām mistiskajām lietām, ar sievietēm, tas ir, siseņiem ar matiem kā sievietei un zobiem kā lauvam. Jā, pasaule būs pilnīgi un galīgi vājprātīga! Šodien tas ir tikai vienu grādu no tā!

¹⁹² O-o, šī Dieva godība! Šī Kunga Jēzus atnākšana! Šis Svētais Gars! Šī sapratne! Šī dzīvā Dieva dzīvā klātbūtne!

¹⁹³ Tur, Svētā Marka Evangēlijā, Jēzus teica: «Tajās dienās at-klāsies Cilvēka Dēls.» Lūk, iegaumējiet, ne Dieva Dēls. Kā dēls Viņš atnāca trīs vārdos: Cilvēka Dēls, Dieva Dēls un Dāvida Dēls. Kad Viņš bija uz zemes, Viņš atnāca kā Cilvēka Dēls, Viņš bija pravietis. Cilvēka Dēls nozīmē pravietis. Pats Jehova sauca praviēšus, Jeremiju un pārējos: «Cilvēka Dēls, ko tu redzi?» Jēzus atnāca (jo Viņam bija jāatnāk saskaņā ar rakstiem) kā Cilvēka Dēls. Mozus teica: «Kungs, tavs Dievs, tev dos tādu Pravieti kā es.» Un Viņam vajadzēja būt pravietim, Cilvēka Dēlam.

¹⁹⁴ Taču pēc Viņa nāves, apbedīšanas un augšāmcelšanās, tagad Viņš ir Dieva Dēls, pārdabiskais, Svētais Gars.

¹⁹⁵ Taču Viņš apsolīja, ka tieši pirms pēdējām dienām pasaule kļūs tāda, kāda tā bija Sodomā, kad viens Vīrs nonāca cilvēciskajā veidolā; viņi bija trijatā, divi eņģeļi un Pats Dievs. Tas bija Dievs, Bībele saka, ka tas bija Viņš. Lūk, Viņš nonāca un Viņš tur Sevi apstiprināja, pagriežot muguru pret telti, kurā atradās Sāra, un pasakot Ābrahāmam, par ko Sāra teltī domāja. Pareizi? [Sanāksme saka: «Āmen!»—Red.] Lūk, Pats Jēzus teica: «Tajā dienā, kad parādīsies Cilvēka Dēls...» Citiem vārdiem — Cilvēka Dēls, paša Jēzus Kristus kalpošana.

¹⁹⁶ Draudze izies caur attaisnošanu, caur Luteru; caur svēttapašanu, caur Vesliju; caur Svētā Gara kristību un vasarsvētku kustību; un turpinās iet taisni uz Cilvēka Dēla pilnību, kad Vīrs un Sieva kļūs par vienu personu. Dievs tādā mērā izpaudīsies Viņa Līgavā, Viņa Draudzē, līdz viņi abi kļūs viens. Viņi ir viens. Tagad jūs redzat, kur mēs esam.

¹⁹⁷ Neturieties pie šīm tradīcijām un ticības mācībām. Viņu laikā tas derēja, taču šobrīd puķe ir izaugusi līdz ziedam. Tas ir sēklas laiks. Tieši tā.

¹⁹⁸ Jēzus to visu apsolīja. Lūk, kad mēs redzam, kā Dievs atdzīvina mūsu priekšā Savu apsolījumu, un redzam, ka tas ir mūsos un Viņa Gars dzīvo mūsos — tas arī ir vienīgais pielūgsmes veids, vienīgā pielūgsmes vieta, vienīgais patiesais ceļš, lai tu varētu pielūgt, «jo nav vairs nekādas pazudināšanas tiem, kas ir Kristū Jēzū». Dievs apsolīja. Jēzus teica: «Tās lietas, ko Es daru, arī jūs darīsiet,» un arī to, ko Viņš darīs pēdējā laikā — kā tas būs šajā laikmetā: ne īsti gaisma, ne diena, būs kā...kā tumšā laikā, taču ir teikts: «Vakarā būs vēl gaisma.»

¹⁹⁹ Saule uzlec austrumos un noriet rietumos. Tā pati saule, kas uzlec austrumos, noriet rietumos; civilizācija ir virzījusies kopā ar to. Tā ir virzījusies pāri trim ūdens masīviem, trīs kristību veidi. O-o, jā, no Āzijas uz Eiropu; no Eiropas uz Angliju; un no

Anglijas uz Savienotajām Valstīm.

²⁰⁰ Un tagad mēs atkal esam atgriezušies un šajā pēcpusdienā esam rietumu piekrastē, kur ir uzbērtā visu tumsas spēku grēka barjera. Šīs filmas un televīzijas pārraides, kur vīrieši skūpst sievietes un saindē mazu meiteņu prātus.

²⁰¹ Vai zinājāt, ka ikviena vīrieša, kas noskūpst sievieti, morālais pienākums ir viņu apprecēt? Potenciāli, tas ir dzimumakts. Protams, ir! Tieši tā! Kas tas ir? Tie ir vīrišķie dziedzeri un sievišķie dziedzeri uz vīrieša lūpām. Kad vīrišķie un sievišķie dziedzeri satiekas — tas ir sekss.

²⁰² Paskatieties uz Holivudu, paskatieties uz šīm meitenītēm, kas tur izlaižas parkos, un pušiem, kas grozās ap šīm meitenēm, un uz visu pārējo, un vēl dzied draudzes korī un... Šie Elvisi Presliji un pārējie, kas mums šodien ir, tas ir apkaunojums Amerikas vārdam, par kuru cīnījās un izlēja asinis, un mira mūsu priekšteči.

²⁰³ Taču ir pienākusi tā stunda, kad ikvienai valstībai ir jāatkāpjas, jo ir atnākusi Dieva Valstība, kura ir nodibināta cilvēka sirdī caur Svētā Gara kristību un Jēzus Kristus Klātbūtni! Un Kristus atnāks pie Savas Līgavas un izveidos Valstību šeit uz zemes, kura nekad nezaudēs spēku. Kā lai ienāk šajā Valstībā? Tu tajā piedzimsti. Kā tu to zināsi? Tu vienkārši ievēro... Kā gan tu vari piederēt karalistei un nepiekrīst karalim? Redzi, tu būtu... Bet Karalis ir Vārds. «Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva, un Vārds bija Dievs. Un Vārds tapa miesa un mājāja mūsu vidū. Tas pats vakar, šodien un mūžos.»

²⁰⁴ Kā gan viņi zināja, ka Viņš bija Cilvēka Dēls? Viņš skatījās uz auditoriju un uztvēra, par ko viņi domāja. Mēs zinām, ka tā ir taisnība. Šodien Viņš ir tāds pats. Vai jūs tam ticat? [Sanāksme saka: «Āmen!»—Red.]

²⁰⁵ Vai Billijs izdalīja lūgšanu kartītes? Es viņam aizmirsu to pateikt. Vai viņš izdalīja lūgšanu kartītes? [Sanāksme saka: «Jā.»—Red.] Vai viņš izdalīja lūgšanu kartītes? Ļoti labi.

²⁰⁶ Es jums teikšu, lūk, ko. Ja jums pietiek ticības, man pietiek

ticības, lai ticētu, ka Dievs, Kurš deva solījumu, taisni šeit var pierādīt, ka Viņš ir Dievs, nevienam pat neiznākot pie tribīnes. Man gribas pārņemt iniciatīvu, balstoties uz dzīvā Dieva Vārda apsolījumu. Paskatieties šurp, ļaujiet man kaut ko jums parādīt. Šis atdzīvinošais spēks... Mēs to pielietosim. Ļaujiet man jums parādīt. Cik daudzi no jums tic, ka jums ir šis atdzīvinošais spēks? [Sanāksme saka: «Āmen!»—Red.] Labi, bet kā tad ar jūsu roku uzlikšanu slimajiem, hm?

²⁰⁷ Kad Vasarsvētku dienā atdzīvinošais spēks nonāca pār tiem mācekļiem, ko viņi tad darīja? Viņi devās ārā un uzlika rokas slimajiem, un viņi tapa veseli. Jēzus teica Marka 16: «Tas turpināsies līdz pat pasaules galam.» Cik ilgi, vai līdz apustuļu laika beigām? «Ējiet pa visu pasauli un sludiniet Evaņģēliju visai radībai. Šīs zīmes ies līdz tiem, kas tic; ja viņi uzliks savas rokas slimajiem, viņi atlabs.» Tas ir tāds pats atdzīvinošais spēks, kāds bija uz Ēlijas kauliem...Elīsas kauliem. Un tāds pats atdzīvinošais spēks ir uz svētajiem — tas pats, kas viņus augšāmcēla. Ja šis atdzīvinošais spēks ir mūsos, uzlieciet savas rokas slimajiem, un viņi taps veseli.

²⁰⁸ Esmu ievērojis; es gandrīz vairs neizmantoju atpazīšanas dāvanu — vienkārši uzlieku rokas slimajiem. Es ievēroju, ka...o-o, es pat nekad... Citādāk es nevarēju tikt pat pie trešdaļas cilvēku. Šādi es iespēju tik daudz, cik nekad agrāk. Un es atklāju, ka rezultāti ir labāki — vienkārši atdošu sevi Dieva rokās un saku: «Kungs Dievs, Tu to apsolīji. Tas ir Tavs apsolījums; tas nav manējais, tas ir Tavs, un Tu apsolīji to izdarīt! Un es esmu redzējis, kā Tu to dari! Un es ticēju, ka Tu to izdarīsi, jo es esmu kristīts Tavā Miesā un Tavs Gars ir šeit, lai apliecinātu, ka tā ir Patiesība.» Āmen. Tieši tā ir pielūgsmes vieta. Tad tu nokļūsti tur, kur viss ir iespējams! Tad tu nokļūsti tur, kur tavi...kur tavi motīvi un mērķi (priekš taviem sasniegumiem) ir precīzi Dieva gribā. Un, kad tu tad uzliec savas rokas un tam tici, tas notiks. Vai jūs tam ticat? [Sanāksme saka: «Āmen!»—Red.]

²⁰⁹ Es ticu, ka pirms vispār tiks nosaukts kāds lūgšanu numuriņš

vai vēl kaut kas, ka Visuvarenais Dievs var man pateikt, kas jums ir un ko jums vajadzētu izdarīt, un ko jums nevajadzēja darīt. Tā ir iniciatīvas pārņemšana, tā ir, es zinu, ka tā tas ir. Taču tieši to no mums vēlas Dievs. Vai jūs tam ticat? [Sanāksme saka: «Āmen!»—Red.] Cik daudzi tam noticēs, ja Dievs to paveiks? [«Āmen!»]

²¹⁰ Es nepazīstu nevienu no tiem, kas sēž man priekšā, cik vien varu atcerēties, un neredzu nevienu, kuru es tiešām pazītu. Cik daudzi šeit zina, ka mēs esam pilnīgi svešinieki — paceliet rokas; zina, ka es par jums neko nezinu, paceliet savas rokas. Viscaur auditorijā — tie, kas zina, ka es par jums neko nezinu. Izskatās, ka visur, jo īpaši tur augšpusē. Lūk, iespējams pārējie cilvēki vienkārši... Es viņus nepazīstu. Viņi vienkārši nepacēla rokas, taču es...es viņus tik un tā nepazīstu. Man liekas, es redzu Ričardu Blēru, kurš sēž, lūk, šeit. Domāju, ka tas ir viņš. Es varu... Tur ir tumšs. Gaismas spīd uz šo pusi. Es neredzu.

²¹¹ Taču paskatieties šurp, es cenšos jums pateikt, ka tad, kad šis atdzīvinošais spēks ienāk jūsos — tas ir Jēzus Kristus. Kad Jēzus uzlika Savas rokas slimajiem, viņi kļuva veseli.

²¹² Kad Jēzum bija atdzīvinošais spēks, lai Viņu atdzīvinātu kā Cilvēku, Viņš varēja uzvest skatienu un izstāstīt domas, kas bija cilvēkos, pateikt viņiem, par ko viņi domāja, ko viņi bija izdarījuši. Būt ar muguru pret viņiem un tik un tā pasacīt: «Kādēļ jūs prātojat savās sirdīs?» Viņa apģērbam pieskārs sieviete; Viņš sacīja: «Kas man pieskārs?» Viņš pavērs apkārt un ieraudzīja viņu, un sacīja: «Es jutu spēku izejam no Sevis. Tava ticība tevi ir dziedinājusi.» Tas ir Jēzus Kristus. Tas pierāda, kur ir draudze un ko cilvēcisķai būtnei izdara īstenais Dieva atdzīvinošais spēks. Vai jūs tam ticat? [Sanāksme saka: «Āmen!»—Red.]

Uz brītiņu nolieksim savas galvas.

²¹³ Dārgais Dievs, šopēcpusdien mums bija cīņa ar sātānu par šiem mikrofoniem. Saprotot, ka cilvēki, iespējams, nedzirdēja pat pusi no visa... Visapkārt atskaņas uz...tādā ēkā kā šī. Taču es lūdzu, Dievs, lai Svētais Gars ņem to, ko es gribēju pateikt,

Kungs, lai cilvēki ieraudzītu, ka mēs neesam kaut kāda bezjēdzīga «mēs tā ticam» grupiņa. Dievs, mēs tagad esam dzīvi, atdzīvināti ar Kristus augšāmcēšanās spēku. Jēzus Kristus dzīvo mūsos. Mēs tam ticam, Kungs.

²¹⁴ Mēs nepieprasām slavu sev. Līdzīgi kā Pārvērtību Kalnā, kur simboliski ir redzams ikviens no mums; tur bija Mozus — tāds, kurš nomira un augšāmcēlās; tur bija Ēlija — atdzīvinātie svētie, kuri tiks aizrauti debesīs pēdējā dienā. O-o, viņi toreiz ieraudzīja... Kad viņi atskatījās, viņi redzēja tikai Jēzu. Mēs zinām, Kungs, ka mēs negribam, lai cilvēki redzētu mūs. Ne tāpēc mēs esam šeit. Pat ne tuvu tam.

²¹⁵ Taču, Kungs, mūsu sirdis piepildās ar prieku, kad mēs redzam Jēzu pagodinātu mūsu vidū; kad mēs redzam Viņu pagodinātu, kad mēs redzam Viņa Vārdu, jo Viņš ir Vārds; kad mēs redzam, ka varam to izlasīt šeit, Bībelē, kur Viņš deva solījumu, ka Viņš to izdarīs. Un tad redzēt, kā Viņš to dara taisni mūsos. Ak, Dievs, cik tas mūs padara pazemīgus, kad mēs saprotam, ka Viņa dzīvā Klātbūtne...

²¹⁶ Mēs nevienam neesam pievienojušies vai ar kādu par kaut ko vienojušies. Mēs vienkārši ticam, Kungs, uz Mūžīgo Dzīvību. Un Tu aizzīmogoji mūs Tajā caur Svētā Gara kristību un atdzīvināji mūsu miesas, un atdzīvināji mūsu garus, un atdzīvināji mūs redzēt vīzijas un pravietot, un runāt mēlēs, redzēt, kā notiek lielas zīmes un brīnumi. Jā, tas ir dzīvais Dievs. Mēs esam tajā Miesā. Laikā, kad pasaulei tā ir muļķība — tiem, kas iet pazušanā; taču mums, kas tic, tas ir Dieva spēks Mūžīgai Dzīvei. Mēs Tev pateicamies par to, Tēvs.

²¹⁷ Un tā, lai šodien top zināms, Kungs, ka Tu esi Dievs, ka Tu nekad neesi izmainījis Savas domas pat par vienu Vārdu, kuru Tu esi pateicis. Un Tu esi tas pats vakar, šodien un mūžos un vienīgais... vienīgais Ceļš, kuru Dievs ir izraudzījis. Vienīgais Cilvēks, kurā Dievs ir ielicis Savu Vārdu, bija Viņa paša Dēls, kurš nesa Viņa Vārdu — Jēzus; Dievs, Jehova, Glābējs, Imanuēls, Durvis aitam; Viņš, kas Bija, kas Ir un kas Nāk; Sakne un Atvase,

gan Dāvīda Sakne, gan atvase; Rīta Zvaigzne, Ielejas Lilija. Ak, Dievs, cik brīnišķīgi! Ne velti Jesaja teica: «Padomdevējs, Miera Princis, Varenais Dievs, Mūžīgais Tēvs.» Ak, mums nav cita tēva, kā vien Tu, Kungs! Tu esi mūsu Tēvs. Tu esi mūsu Māte. Tu esi viss, kas mēs esam, viss, kas vien mēs varam būt. Mēs negribam redzēt neko citu, kā vien Jēzu pagodinātu!

²¹⁸ Tēvs, varbūt mana uzstāšanās šopēcpusdien bija nesekmīga, taču paņem tās domas, kas ir manā sirdī, un uzklausi mani, dārgais Dievs. Lai šodien izskan vārdi, ka Jēzus Kristus tika pagodināts šeit, šajā templī. Dāvā to, Tēvs, jo mēs lūdzam to Viņa Vārdā, tai laikā, kad es un šie klausītāji pazemīgi gaidām, lai redzētu Tevi kustībā caur Tavu Garu. Āmen.

²¹⁹ Tagad es gribu jums palūgt, lūk, ko. Es gribu uzdot jums vienu nopietnu jautājumu. Es gribu, lai jūs man atbildētu tā, it kā tā būtu pēdējā reize jūsu mūžā, kad jūs kādam atbildat. Vai jūs ticat, ka tā ir Patiesība? [Sanāksme saka: «Āmen!»—Red.] Vai jūs ticat, ka nav tādas draudzes vai konfesijas, kas tiktu atzīta Dieva Klātbūtnē? Vai jūs tam ticat? [«Āmen!»] Nav nevienas. Tikai tie, kas ir dzimuši Jēzū Kristū, pārņēmuši Viņa Vārdu. [Ar nozīmi kā «uzvārdam» jeb angļu valodā: «Name» —Tulk] Pareizi.

²²⁰ Tu pārņem Viņa Vārdu tad, kad tu tur piedzimsti, nevis caur ūdens kristību. Lai arī tevi var kristīt Viņa Vārdā, tomēr tā Viņa Vārds netiek pārņemts. Tu pārņem Viņa Vārdu caur piedzimšanu, nevis caur ūdeni. Redzi, tu esi kristīts Jēzus Kristus Vārdā, tā ir, lai būtu sadraudzībā; taču iekš Jēzus Kristus tu tiec kristīts ar Svēto Garu. Tāpēc tevi var kristīt kaut simts reizes un tādā veidā, kā vien tu vēlies un vēl kaut kā — nekas nemainīsies. Taču tad, kad tu reiz esi kristīts ar Svēto Garu iekš Kristus Miesas, tu kļūsti par Dieva dēlu vai meitu, un «Katrs Vārds ir patiesība!» Un Viņš to izdarīja šim mērķim.

²²¹ Kā es viņdien stāstīju, kad Dievs sāka rīkoties un lika saulei spīdēt pār zemi, Viņš zināja, ka tur zem zemes gulēja šie palmu koki un viss pārējais. Viņš... Tajā laikā tie bija daļa no zemes; tieši tāpat arī jūs.

²²² Un, kad Viņš Lieldienu rītā augšāmceļa Dieva Dēlu un izsūtīja Svēto Garu, tas bija, lai atdzīvinātu arī to Mūžīgās Dzīvības sēklu, par kuru Viņš bija zinājis vēl pirms pasaules radīšanas — ka tā būs šeit. Viņš zināja, ka šovakar šis mikrofons šādi uzvedīsies. Viņš zināja, kāda būs jūsu nostāja. Viņš ir bezgalīgs. Ar savu prātu jūs to nevarat iztēloties, jums tas vienkārši ir jāpieņem. Taču ļaujiet man pateikt, lūk, ko: šopēcpusdien tas pats Dievs atrodas šeit, Savos ļaudīs!

²²³ Vai nu tu būtu metodists, baptists, pentakosts, lai kas tu arī nebūtu — nepaļaujies ne uz vienu organizāciju, jo tā nevar būt organizācija...Tā ir izveidota no pārāk daudzām atšķirīgām mācībām. Tas ir sakopots no... Tev attiecībā uz Dievu ir jābūt indivīdam. Tev ir jābūt indivīdam. Ne jau tavā draudzē Dievam ir attiecības ar tevi. Tev ir jādzīvo pareiza dzīve draudzē vai sanāksmē, kurā tu atrodies pielūgsmē; ir pareizi dzīvot tādu dzīvi, kāda ir jādzīvo. Taču, redziet, viņi sataisa ticības mācības un tā tālāk, līdz nav iespējams ienākt pa viņu durvīm, ja tam netici. Un kā gan lai tur ienāk Dievs, kad Viņa Vārds turpina atkal un atkal atklāties.

²²⁴ Kā gan Lutērs varēja zināt par šīm kristībām un...un Gara atjaunošanu, kad viņš dzīvoja tajā laikā? Stāds vēl tik tālu nebija izaudzis. To nezināja arī Veslijs. Un arī vasarsvētku draudzes nezina to, kas notiek šodien. Tieši tāpat, tas jūs pāraug. Pareizi. Tā ir bijis katrā laikmetā, un tā būs vienmēr.

²²⁵ Un es varu pierādīt pēc Bībeles, ka šis ir kviešu periods. Atcerieties, pēc šīs lielās atmodas... Kopš vasarsvētku draudzēm vairs nav uzradušās citas organizācijas. Tās nevar. Tas virzās no čaulas uz kviesi, un paliek tikai un vienīgi grauds. Tieši tas ir iemesls. Piecpadsmit gadi... Parasti: trīs gadi — un organizācija, no jebkuras atmodas. Pajautājiet jebkuram vēsturniekam. Taču Šis nav kļuvis par organizāciju. Bija mēģinājums izveidot «Pēdējo Dienu Lietu», taču jūs redzat, kas ar to notika. Tas nav iespējams. Tagad tas ir kviesis. Tieši tā. Vairāk nekādu nesēju. Tas ir īstenais grauds. Kristus ir starp Saviem ļaudīm. Vai jūs

tam ticat? [Sanāksme saka: «Āmen!»—Red.]

²²⁶ Sāksim, lūk, no šejienes, no sēdvietām zemajās rindās. Es tur nevaru atšķirt, redzot, ka jūsu ir tik daudz. Kurš tic, ka es esmu Viņa kalps? [Sanāksme saka: «Āmen!»—Red.] Ticiet uz Dievu. Kurš, lūk šeit, arī tam tic? Sakiet: «Es tam ticu no visas sirds.» [Brālis Branhams kādu brīdi klusē.] Un tā, lai Kungs Dievs dāvā to, lai mēs ieraugam šo atdzīvinošo spēku. Tas ir kaut kas... ļoti svarīgs pierādījums, kas pierāda.

²²⁷ Jā, kāds var pateikt: «Nu, tas ir tas, šis, vēl kaut kas.» Taču, lai tas parāda sevi darbībā.

²²⁸ Lūk, ir pilnīgi neiespējami man kaut ko zināt par jums. Jūs to ziniet. Es pazīstu tikai vienu cilvēku, cik vien varu saskatīt, un tas ir cienījamais Blērs, kurš sēž, lūk, tur, no pašiem austrumiem, man liekas, no Arkanzasas vai kaut kur no tā gala. Viņš auditorijā ir vienīgais man pazīstamais, ko es redzu. Un Dievs zina, ka tā ir taisnība. Tāpēc tam ir jābūt kaut kam, kas...

²²⁹ Tikko ieraudzīju, lūk tur, šī nelielā kundze, kas sēž aizmugurē. Tev ir garīga problēma, par kuru tu tagad lūdz. Vai tu tici, ka Dievs atrisinās šo tavu garīgo problēmu, visu izlabos? Ļoti labi, saņem to.

²³⁰ Uzliec savas rokas uz kundzes, kas sēž tev blakus, jo viņai ir problēma ar kuņģi, par kuru viņa lūdzas. Jā. Vai tā ir taisnība, māsa? Pacel savas rokas, ja tā ir patiesība. Es tevi nepazīstu, nekad dzīvē neesmu redzējis. Divas melnādainas meitenes.

²³¹ Lūk, kas tas ir? Vai ne tieši tas, ko Viņš apsolīja darīt? [Sanāksme saka: «Āmen!»—Red.] Tieši tas.

²³² Lūk, tur sēž kundze, kas skatās šajā virzienā; viņa sēž, skatās uz mani. Viņai ir sirds problēma. Vai tu tici, ka Dievs dziedinās šo sirds problēmu? Tu sēdēji un lūdzies: «Kaut es varētu tur nokļūt.» Vai tā ir taisnība? Pamāj ar roku, lūk šādi, pareizi. Kā gan es varēju zināt, par ko tu runāji savā lūgšanā?

Redziet, vienkārši ticiet. Tas ir viss, kas jums ir jādara — jātic.

²³³ Šeit sēž kundze, lūk tur, kura tūlīt nomirs, ja netiks dziedināta. Viņai ir vēzis. Vai tu tici, ka Dievs dziedinās no vēža? Jā. Vai tu tam tici? Tu... Redz, savu roku tu pacēli it kā neizlēmīgi. Vai tu tici, ka Dievs var man pateikt, kas tu esi? Ganna jaunkundze. Lūk, ja tā ir taisnība, pamāj ar savu roku, lūk šādi. Redzi? Ļoti labi. Ej mājās, Jēzus Kristus darīs tevi veselu.

«Kas tic, tam viss ir iespējams.»

²³⁴ Tas aizskāra to kundzi, kas sēž, lūk tur, ar melno cepuri galvā, viņa skatās uz mani. Arī viņai ir vēzis. Vai tu tici, ka Dievs tevi dziedinās? Vai tu tam tici no visas sirds? Es runāju ar Millera kundzi. Vai tu tam tici? Es nepazīstu šo sievieti, nekad dzīvē neesmu redzējis, un Dievs debesīs zina, ka tā ir taisnība. Āmen.

«Ja vari ticēt...»

²³⁵ Šeit ir melnādaina sieviete, kas sēž, lūk, tieši tur beigās, viņas galva ir noliekta. Viņa bija norūpējusies, viņa ir norūpējusies par kādu, kas viņai ir mīļš, par kuru viņa lūdzas. Viņa ir atnākusi, īstenībā, lai lūgtu...lai par šo cilvēku tiktu palūgts. Nē, viņa šeit nav, tas ir viņas vīrs. Pareizi. Viņa...Viņa šeit nav. Viņš ir mājās. Viņam bija operācija, vai ne? Pareizi. Viņam bija problēmas ar sinusu un tām lietām. Tā ir taisnība, vai ne? Ar viņu viss būs kārtībā. Tava ticība tam bija gana stipra. Vai tu tici, ka tā ir taisnība? Āmen.

²³⁶ Vai tad jūs neredzat, ka Jēzus Kristus ir tas pats vakar, šodien un mūžos? Pajautājiet tiem cilvēkiem! Tas pārgāja pāri visai auditorijai. Vai jūs ticat, ka Viņš ir šeit? Vai jūs jūtat sevī šo atdzīvinošo spēku? Nu, tas taču ir Dievs, kas jūs dziedina, draugi! Vai jūs tam ticat? [Sanāksme saka: «Āmen!»—Red.]

²³⁷ Lūk, vai es jums varu kaut ko palūgt? Jo... Cik daudz šeit ir slimo? Paskatīsimies uz jūsu paceltajām rokām. Lūk, pulkstenis jau tuvojas pieciem. Uzlieciet rokas viens uz otra, un tikai... Tagad nerunājiet, tikai uzlieciet savas rokas viens...viens uz otra. Es gribu, lai jūs kaut ko izdarīet.

²³⁸ Re, vīrietim, kas sēž, lūk tur, aizmugurē, uz muguras ir audzējs. Vai tu tici, ka Dievs aizvāks šo audzēju no tavas muguras, ser? Vai tu tici, ka Dievs tevi dziedinās? Jauns puisis, kas skatās man virsū un domāja, ka viņu neievēros. Pacel savas rokas, ser. Pareizi. Tici tam no visas sirds, Dievs no tevis to aizvāks.

²³⁹ Aleluja! Es izaicinu visu šo auditoriju Jēzus Kristus Vārdā! Ja jūs varētu, ja... Jūsu apziņa, neļaujiet tai nocietināties neticībā! Neļaujiet tai viņoties! Vai tad jūs neredziet Cilvēka Dēlu, Cilvēka Dēlu pravietiska Vēstījuma veidā, kas atkal atgriežas Viņa Draudzē pravietojumā, atklājot Jēzu Kristu tādu pašu vakar, šodien un mūžos? Tas nebija īstenots jau daudzus laikmetus — līdz pat šim laikam! Saprotat? Lūk, šeit ir pierādījums tam.

²⁴⁰ Kas ir Draudze? Kā tu Tajā ienāc? Kad tu esi tur, viss, kas bija Jēzus Kristus, esi tu, pat Dieva dēls un meita! Viņš kļuva par tevi, lai tu varētu kļūt par Viņu.

²⁴¹ Lieta tāda, ka tu baidies to pielietot vai arī tu nesadarbojies ar Viņa Vārdu. Lūk, tas nu nemaz nenāks par labu, un es... Man vienalga, ko tu dari. Ja tu pilnībā neienāc tajā Vārdā, tas nekad nenostrādās. Kurš mani var apsūdzēt tajā, ko Viņš teica un apsolīja šajā laikā, kas nebūtu noticis? Nu, tad nemetiet man virsū savu konfesiju, jo tas neko nedos.

²⁴² Aleluja! Es jūtu... Es zinu, ka Viņš ir šeit! Esmu pārliecināts, ka Viņš ir šeit! Es zinu, ka tieši šobrīd draudzē ir pietiekami daudz atdzīvinošā spēka, lai dziedinātu katru, kas šeit atrodas! Vai jūs varat tam ticēt? Nu, tad...varēsiet?

²⁴³ Vai jūs ticat aizlūgšanai par slimajiem? Vai jūs ticat, ka Jēzus teica: «Viņi uzliks rokas slimajiem, un tie kļūs veseli?» Ļoti labi. Uzlieciet tagad savas rokas viens uz otra. Nelūdziet par sevi. Lūdziet par to, kas ir līdzās. Viņi lūdz par jums. Tagad klusi un godbijīgi.

²⁴⁴ Kungs, cik es esmu Tev pateicīgs, ka varu stāvēt pie šīs tribīnes un...un sludināt Vārdu, kas ir tik pretrunīgs tam, kā šodien domā cilvēki, ka viņi sauc To par ķecerību, sauc To par spiri-

tismu, sauc To par «ļaunajiem gariem», līdzīgi kā sauca toreiz — par Belcebulu. Taču redzēt, kā šīs lielās auditorijas vidū šajā pēcpusdienā Tu atnāc un apstiprini, un pierādi tieši to, kas tika sludināts, ka Tā ir Patiesība!

²⁴⁵ Dievs, šī ir Tava tauta. Sātans centās sabojāt mikrofonus, viņš centās sajaukt cilvēku prātus, viņš lika viņiem šķēršļus, lai viņi To nesaprastu. Taču es ticu, ka vienalga viņi To sapratīs, Kungs. Es lūdzu, lai viņi To saprastu. Es lūdzu, lai viņi To pieņemtu. Dāvā, Kungs, šiem ticīgajiem, kuriem ir atdzīvinošais spēks, ka tad, kad viņi... Ja viņi nenodzīvos, lai redzētu Tavu Atnākšanu, šis atdzīvinošais spēks augšāmcels viņus pēdējās dienās.

²⁴⁶ Dāvā tieši tagad, lai...lai šis atdzīvinošais spēks atdzīvinātu viņu ticību, Kungs, tam, ko viņi dara. Tur ticīgie ir uzlikuši rokas ticīgajiem, ķermenis pie ķermeņa, spēks pie spēka. Un tas ir Dieva spēks, caur Dieva dēlu un Dieva meitu, caur Dieva Dēlu! Ak, Dievs, lai sātans atlaiž šos cilvēkus! Lai viņi šodien tiek dziedināti caur augšāmcelšanās atdzīvinošo spēku no Jēzus Kristus atpazītās Klātbūtnes! Jēzus Kristus Vārdā, lai notiek tā!

²⁴⁷ Jūsu rokās, kas ir uzliktas cilvēkiem, ir atdzīvinošais spēks, ja vien jūs esat atdzīvināti. Vai tu esi atdzīvojies? Vai Kristus tev ir kļuvis reāls? Vai Dieva spēks ir izpaudies? Vai tu esi tajā Draudzē — Dieva izraudzītajā Draudzē? Kā tieši tu Tur nokļuvi? Kā gan tu zini, ka esi iekš Tās atdzīvināts? Visas tavas domas, visa tava būtība tagad ir Kristū. Un Kristus ir Savā tautā, pierādot, ka Viņš ir dzīvs, pierādot, ka Viņš ir šeit šajās Sodomās dienās.

²⁴⁸ Kamēr uz cilvēkiem ir to rokas, kuru dzīves ir izmainījušās no staigulēm, no dzērājiem, no ielas prostitūtām uz patiesiem Dieva svētajiem, atdzīvinātiem. Viņu rokas ir uz jums. Viņi ir Draudzē caur Svētā Gara kristību. Tas pats spēks bija uz Elijas kauliem. Tas pats spēks ir uzlikts uz tava pleca, uz jūsu rokām, uz jūsu galvām — tas pats atdzīvinošais spēks; un Viņš ir šeit un pierāda, ka Viņš ir augšāmcēlies no mironiem; rāda, ka Viņš ir dzīvs un šeit, darot tās pašas lietas, ko Viņš darīja, kad Viņš

bija...?...Āmen!

²⁴⁹ Vai tagad jūs Viņam varat noticēt? Vai jūs varat noticēt, ka šīs rokas, kas jums ir uzliktas, ir svētas rokas? Vai jūs varat noticēt šim Garam, kas mūs tagad atdzīvina, liekot mums uzvesties neprātīgi pasaules acīs? Vai jūs ticat, ka tas ir Viņa atdzīvinošais spēks? Vai jūs ticat, ka esat Viņa Draudzē? Tādā gadījumā, ja jūs esat un ticat, ka šīs rokas, kas jums ir uzliktas, ir svētas rokas, Dieva kontrolētas; tad es pavēlu jums Jēzus Kristus Vārdā piecelties kājās un saņemt jūsu dziedināšanu, ikviens, kurš ir slims! [Brālis Branhams kādu brīdi klusē. Cilvēki lūdz un slavē Dievu—Red.]

²⁵⁰ O-o, kristietī, vai tu spēj aptvert, kas šeit notiek? Vai tu aptver, ka tur uz ielas ir miljoniem cilvēku, kuri šodien staigā pa ielām un šajā pasaulē ir tikai barība atombumbām? Vai tu aptver, ka šie cilvēki ir miruši grēkā un pārkāpumos un viņu dzīves ir bezcerīgas visur draudzēs, jo klausās kaut kādas lekcijas vai vēl kaut ko par tēmu: «kā kaut ko vajag ievērot»? Un sauc to par reliģiju?

²⁵¹ Vai tu aptver, ka esi augšāmcelts no nāves Dzīvībā un esi kristīts iekš dzīvā Dieva Miesas, kas ir atdzīvinājis jūsu ķermeni, lai runātu mēlēs un izskaidrotu mēles, redzot Jēzu Kristu izpaužoties starp mums? [Sanāksme skaļi priecājas—Red.] Jā, tādā, lūk, grupā slimība nevar nostāvēt! Lai tava ticība iet pie Viņa! Saki: «Kungs Dievs, es ticu no visas sirds,» un tu tiks dziedināts.

²⁵² Vai šeit ir grēcinieki, kas gribētu ienākt šajā Miesā? Paceliet savas rokas un sakiet: «Es nekad neesmu Tajā ienācis, es nekad neesmu bijis piepildīts ar Svēto Garu, taču, brāli Branham, es noteikti vēlos To šodien. Vai tu aizlūgsi par mani?» Paceliet savas rokas. Pārstājiet kaunēties, jūs esat Viņa Klātbūtnē! Tikai paskatieties uz šīm rokām! Paskatieties uz šīm rokām!

²⁵³ Un tā, visi, kuri grib kristību ar Svēto Garu, paceliet savas rokas, lai kur jūs arī nebūtu; tie, kuri vēlas.

²⁵⁴ Tagad jūs, kuriem ir Svētais Gars, kas stāvat blakus viņiem, uzlieciet viņiem savas svētās, Dievam veltītās rokas. «Ja Svētais

Gars, kas augšāmceļa Jēzu no mironiem, mājo jūsos, tas atdzīvinās arī jūsu mirstīgās miesas no nāves Dzīvībā.» Tas visu ķermeni pakļauj Garam. Lūk, nolieksim galvas un katrs lai lūdz par tiem cilvēkiem, kas vēlas kristību ar Svēto Garu. Un es ticu, ka Dievs tieši tagad piepildīs ikvienu no jums ar Svēto Garu.

²⁵⁵ Ko mēs vēl gaidām, draugi!? Vienā no šīm dienām jūs vilcināsities pārāk ilgi! Tagad ir īstais laiks! Gana vilcināties! Tu esi šeit, šajā tempļī, un tev ir visa nakts, lai paliktu un lūgtu.

²⁵⁶ Dārgais Dievs, es lūdzu, lai Tu vēlreiz atsūti Svēto Garu kā stipra vēja brāzmu, piepildi visu šo ēku, pēc šī pilnīgā apstiprinājuma šajā pēcpusdienā, ka Tu esi dzīvs un esi ar cilvēkiem. Jēzus Kristus Vārdā. Āmen.

Dieva izraudzītā pielūgsmes vieta

(God's Provided Place Of Worship)

Šo svētrunu brālis Viljams Marions Branhams sludināja Svētdienas pēcpusdienā 1965. gada 25. aprīlī Pilnā evaņģēlija uzņēmēju apvienības (Full Gospel Business Men's Fellowship International) sanāksmē «Embassy Hotel» viesnīcā, Losandželosā, Kalifornijā, ASV. Ieraksts ar numuru 65-0425 ilgst vienu stundu un 43 minūtes. No Angļu valodas uz latviešu valodu tulkots bez saīsinājumiem un bez izmaiņām 2014. gadā. Izplatāms bez maksas.